

РІК LVIII, Ч. 9

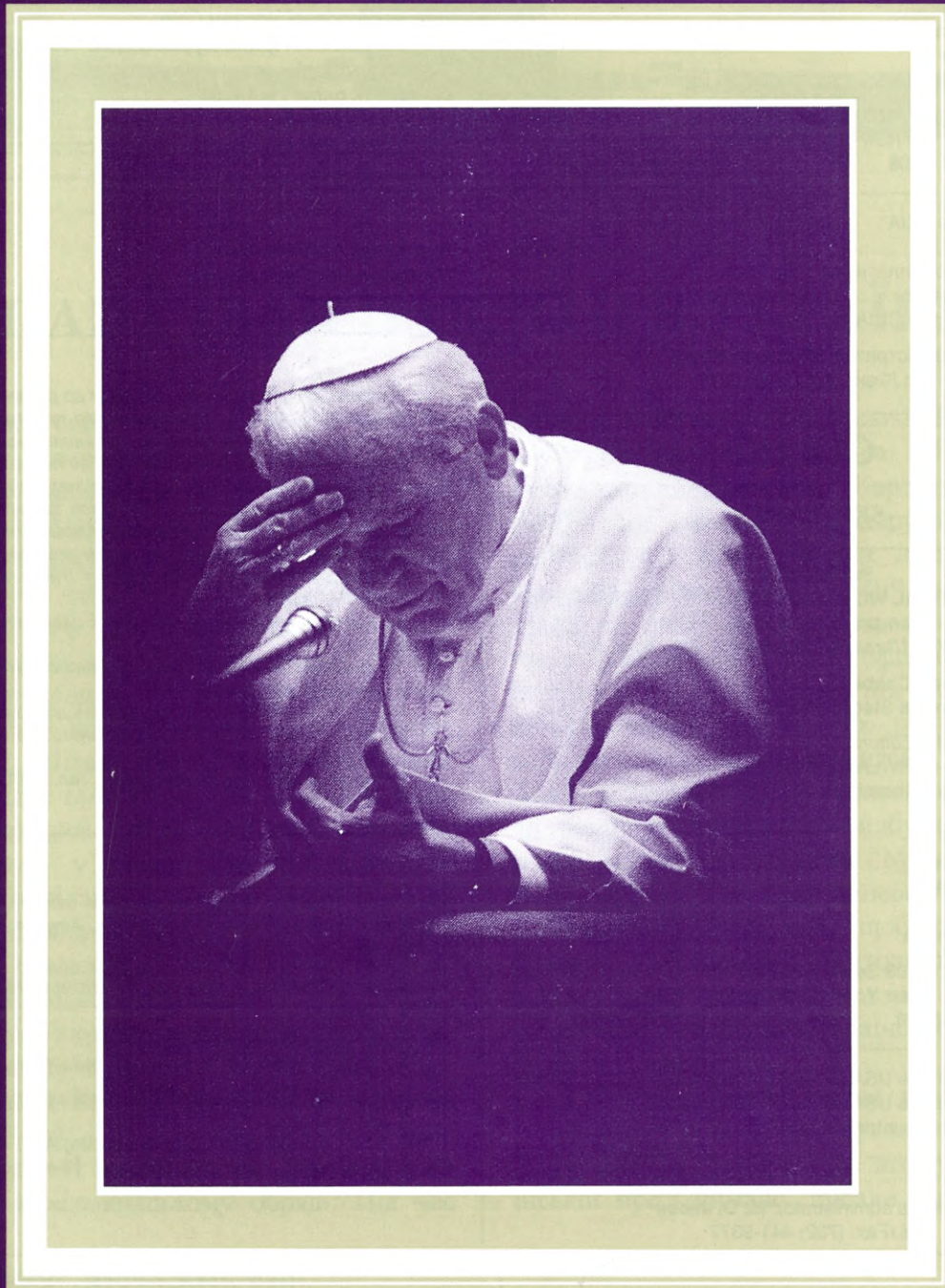
ВЕРЕСЕНЬ — 2001 — SEPTEMBER

№ 9, VOL. LVIII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

PIK LVIII

ВЕРЕСЕНЬ

Ч. 9

Виходить раз у місяць
видає

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація
Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

Головний редактор — **Ірена Чабан**
Редактор англомовної частини — **Тамара Стадниченко**

Редакційна колегія:

Ірина Куровицька — Голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як
Любов Волинець
Іванна Ганкевич
Анна-Галія Горбач
Іванна Рожанковська
Марта Тарнавська
Людмила Тарнашинська

Адреса редакції: 108 Second Avenue
New York, NY 10003

Тел.: (212) 674-5508 Факс: (212) 254-2672

Річна передплата в США

Для членів СУА \$ 25.00

Для інших передплатників \$ 30.00

Поодинокі число \$ 3.00

В країнах поза межами США US \$ 40.00

Адміністратор: **М. Оріся Яцусь**

Тел./Факс: (732) 441-9377

OUR LIFE

VOL. LVIII

SEPTEMBER

№ 9

Published by
UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.
Non-profit organization
Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

Editor-in-Chief — **Irena Chaban**
English Editor — **Tamara Stadnychenko**

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj — UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak
Lubow Wolynets
Iwanna Hankewych
Anna-Halia Horbach
Iwanna Rozankowskyj
Martha Tarnawsky
Ludmyla Tarnashynska

Editorial Office: 108 Second Avenue
New York, NY 10003

Тел.: (212) 674-5508 Факс: (212) 254-2672

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$ 25.00

Annual subscription in the USA for other subscribers..... \$ 30.00

Annual subscription in countries other
than USA..... \$ 40.00 US currency

Single copy \$ 3.00

Business administrator: **M. O. Jacus**

Тел./Факс: (732) 441-9377

ЗМІСТ

Христина Чурпіта. Папа Іван Павло II в Україні	1
Наталка Поклад. Жінка, яка взяла висоту	4
Олена Кугай. Зриває вітер листя із дубів... ..	6
Стефанія Павлишин. Ювілей скромної патріотки	7
Роман Савицький (мол). Харизма музикознавця	9
Лист до редакції	10
Our Life	
Iryna Kurowyckyj. From the Desk of the President	11
News from UNWLA Headquarters	12
Our History Calendar	
September 2001... ..	12
Ukraine and the Global Economy	12
Branch 73 Celebrates Mothers and Fathers	13
Lesia Ukrainka. Grandfather's Fairy Tale	14
Marta Tarnawsky. Book review <i>From Heart to Heart</i>	15
Ihor Magun. Carpal Tunnel Syndrome	16
Cook's corner	16
Новини Головної Управи СУА	
Голова СУА Ірина Куровицька	17
Вісті з Централі	18
Діяльність округ і відділів	19
Відійшли у вічність	26
Добродійство	28
Нашим дітям	36

Ілюстрації Дарії Наумко.

Illustrations by Daria Naumko.

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки оригінали дописів, статей. Згідно з журналістичною практикою, не подається копій, що були поміщені чи переслані до інших видань.

Незамовлених матеріалів редакція не повертає, а також не веде листування з приводу невикористаних матеріалів.

Редакція застерігає за собою право скорочувати матеріали і виправляти мову. Статті, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам редакції.

Передруки і переклади матеріалів з "Нашого Життя" дозволені за поданням джерела.

На адресі, поміщеній на журналі, є зазначено, доки заплачена передплата.

Усі редакційні матеріали просимо пересилати на адресу редакції, з поміткою "редакторів".

Кошти вироблення кліше покривають дописувачі.

Дописи просимо писати виразно, через два інтервали, зокрема чітко імена і прізвища поданих осіб.

Редакція приймає за домовленням, тел.: 1-212-674-5508.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc., 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to

"OUR LIFE", 108 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2001 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Printed by Computoprint Corp., 35 Harding Ave., Clifton, NJ 07011
Тел.: (973) 772-2166 Факс: (973) 772-1963 e-mail: computopr@aol.com

Папа Іван Павло II. Україна, Львів, 2001 р.

ПАПА ІВАН ПАВЛО II В УКРАЇНІ

“Нема на світі України, немає другого Дніпра”, – вже у першій своїй промові 23 червня на лєтовищі в Борисполі Вселенський Архисерей нагадав слова Тараса Шевченка і закликав: “Народе, що живеш на цій землі, не забувай цього! З душею, переповненою цими думками, роблю перші кроки цього, так палко бажаного і сьогодні щасливо розпочатого візиту. Нехай Господь благословить тебе, дорогий народе України, й нехай завжди береже твою улюблену Батьківщину”. “Вітаю тебе Україно, відважний та стійкий свідку приєднання до цінностей віри, – сказав Святіший Отець. – Скільки ти вистраждала, щоб у важкі хвилини відстояти свободу віросповідання!” Першу зупинку Папа зробив на Аскольдовій могилі, де разом з греко-католиками помолився перед чудотворним образом Зарваницької Богородиці.

До історії України вписано перший візит Папи Римського, який на запрошення Президента України Леоніда Кучми 23-25 червня перебував у Києві, а 25-27 червня – у Львові. Там Іван Павло II відправив по дві Літургії у латинському й візантійському обряді. Під час

зустрічі з членами Української Ради Церков у Київській філармонії Глава УГКЦ Патріарх Блаженніший Любомир Кардинал Гузар від імені всіх присутніх подарував Папі його портрет, що його вишила львівянка Оксана Іваночко. Незважаючи на свій вік і здоров'я, а також сльотаву погоду, Папа Римський намагався розширити рамки офіційної програми. Наприклад, у лісі в Биківні під Києвом вшанував пам'ять жертв сталінських репресій, а потім відвідав меморіальний комплекс “Бабин Яр”. У Львові Святіший Отець висловив бажання зайти до оперного театру, де відбувалася прем'єра опери Мирослава Скорика “Мойсей” за твором Івана Франка. Ще одну непередбачену зупинку зробив Папа Римський, щоб поблагословити будову Українського Католицького Університету, який виростає з лона Львівської Богословської Академії Української Греко-Католицької Церкви.

В Україні Іван Павло всюди промовляв українською мовою, що справило на всіх неабияке враження. Напередодні візиту Папи в українській пресі чимало писали про українське

Папа Іван Павло II. Зустрічі у Львові.

коріння нинішнього Понтифіка, зокрема, про те, що його мати походить з українського роду Качоровських. Жодного офіційного підтвердження чи заперечення з цього приводу з Апостольської столиці не надійшло. Проте було відчутно, що Папа не просто читає, а таки відчуває українську мову, поправляючи часом неправильно вимовлене слово або додаючи щось від себе. П'ять днів Україна слухала, як Папа Римський звертався до всього народу; до греко-католиків і римо-католиків, православних і представників інших віросповідань та невіруючих. Святіший Отець наголошував, що Україна є колыскою християнства в Східній Європі, а це зобов'язує до пошанування тих цінностей, на яких виросла українська культура і релігія. Папа закликав до очищення історичної пам'яті, взаємного пробачення і подолання упередження, що століттями тяжіло над двома сусідніми народами – українським і польським.

Вітаючи Папу на молитовному полі львівського іподрому в присутності півтора мільйона прочан, Патріярх Блаженніший Любомир Кардинал Гузар мовив: “Зібрані тут маси народу і я їхнім речником – свідчать безпосередньо про те, що наша Церква, понісши великі й надзвичайно болісні втрати, все ж щасливо вистояла і при першій нагоді відновила своє нормальне публічне існування. Ми дуже горді з цього приводу, але не приписуємо особливих заслуг собі. Ми усвідомлюємо, що Божа благодать підтримала нас, явивши світові оте справжнє чудо – відродження нашої церкви.”

У Львові Папа Іван Павло здійснив беатифікацію нових Блаженних, серед яких Владика Микола Чарнецький та його 24 брати у мучеництві, а також мученики Владика Теодор Ромжа, отець Омелян Ковч і сестра-служебниця Йосафата Гордашевська. У своїй проповіді Папа, зокрема, зазначив: “Вітаючи теперішнього Верховного Архієпископа Львова для Українців, моя думка лине до його попередників – Слуги Божого Андрія Шептицького, героїчного Кардинала Йосифа Сліпого, недавно померлого Кардинала Мирослава Любачівського”. Відзначаючи заслуги перед церквою новомучеників, Святіший Отець далі сказав: “Як при цьому не згадати далекоглядну й ґрунтовну пастирську діяльність Слуги Божого Митрополита Андрія Шептицького, справа беатифікації якого ведеться, і сподіваємося одного дня побачити його у славі Святих. Треба зробити належне посилення на його героїчну апостольську діяльність, щоб зрозуміти по-людському незрозумілу живучість Української Греко-Католицької Церкви в темні роки переслідувань”.

Добре вражіння справив Папський вітар у Львові, до створення якого долучилися славетні львівські мистці професор Любомир Медвідь, ректор Львівської Академії мистецтв професор Андрій Бокотей і архітектор Микола Рибенчук. Запрестольну ікону Божої Матері Знамення (круглий образ 5 м. діаметром) написав Любомир Медвідь. Професор Роман Василик є автором ікон українських Блаженних. Папі Івану Павлові були піднесені дари – ікони та мистецькі вироби церковного призначення. Від української громади Америки слова подяки висловили президент СКУ Аскольд Лозинський і д-р Мирослав Лабунька.

Найбільше вражіння справила зустріч Папи з українською молоддю в новій житловій ділянці Львова – Сихові. Перед українською греко-католицькою церквою Різдва Пресвятої Богородиці зібралося близько півмільйона юнаків і дівчат з усієї України та з-за кордону, котрі попри буревій та зливу, захоплено слухали Папу. Святіший Отець благословляв молоді подружжя і немовлят. Приспів такий момент, коли шум дощу і грому став заглушати слова Римського Архиєрея. На якусь мить, перервавши промову, Папа пожартував: “Дощ падає – діти ростуть!” У відповідь молодь заскандувала: “Ми любимо Тебе!” Папа на радість усім заспівав дитячу пісеньку про дощ, після чого завершив Архипастирське звернення до української молоді. Молодь скандувала “Браво!” і співала “Многая літа”. Танцювали діти в народному одязі. А над Сиховом знову засяяло сонце, відбиваючись у золотистих банях церкви.

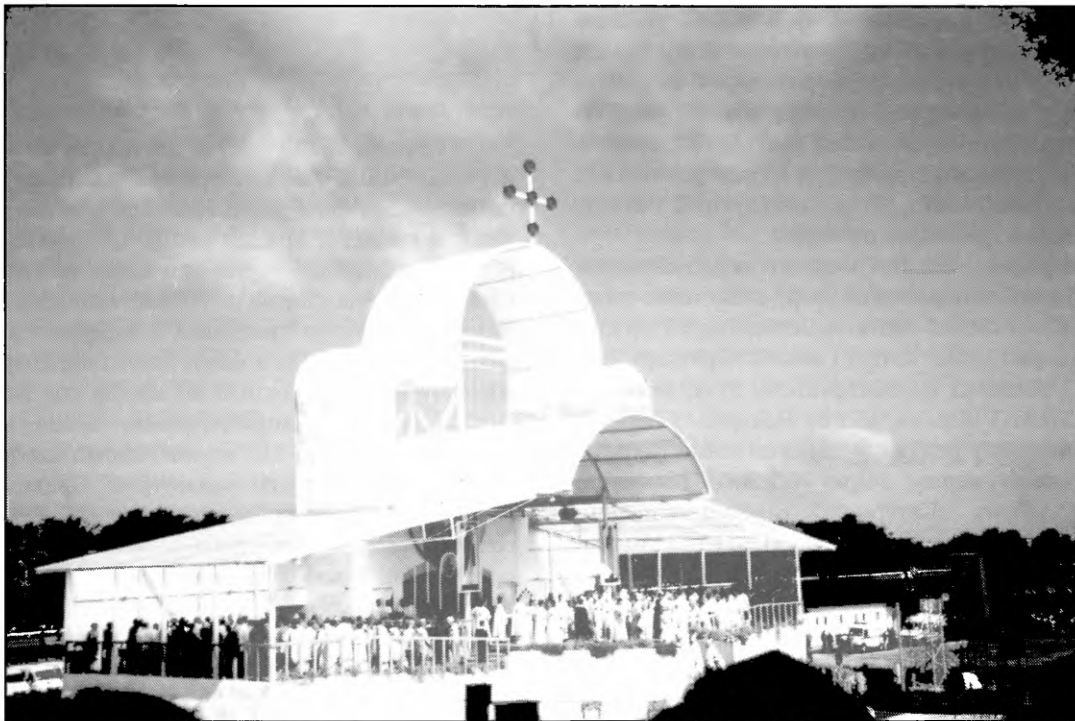
До приїзду Святішого Отця несподівано змінилася Святоюрська гора у Львові. Розпочалася реставрація собору, повністю відновлено Митрополичий палац і впорядковано подвір’я.

Львівські власті побоювалися, що в місті виникнуть проблеми з великою кількістю прочан. Проте жодних несподіванок і незручностей

не було. У цьому велика заслуга самих львівян, тисяч добровільних помічників з числа молоді і парафіян місцевих церков. Особливо відзначилися жінки і молодь з Сихова. Прочан розміщували у школах, дитячих садочках та в родинах. Люди брали до себе на ночівлю незнайомих, готували для них вечері і сніданки, сушили їхній промоклий одяг.

Перед відлетом зі Львова до Риму на львівському летовищі відбулося офіційне прощання зі Святішим Отцем за участю Президента України Леоніда Кучми, котрий перед тим був на Літургії у візантійському обряді. Прощаючись з українським народом, Папа сказав: “Дякую тобі, Україно, що оборонила Європу своєю невтомною і героїчною боротьбою від загарбницьких орд.” Потім додав “Днесь та злагода! Ось таємниця миру й стабільного соціального прогресу. До побачення, Україно! Словами твого великого поета також і я благаю ‘О, Боже сильний і правдивий, благослови дітей твоєї країни – говорив на прощання Святіший Отець – нехай завжди береже тебе Господь!’ ‘О святая! Святая батьківщино моя!’”

Христина ЧУРПІТА
Фото автора

Молитовне поле. Україна, Львів, 2001 р.

Наталка ПОКЛАД

ЖІНКА, ЯКА ВЗЯЛА ВИСОТУ

Ми познайомились чи то на одному з мітингів, які так рясно вирували на початку 90-их, чи то на якомусь мистецькому вечорі.

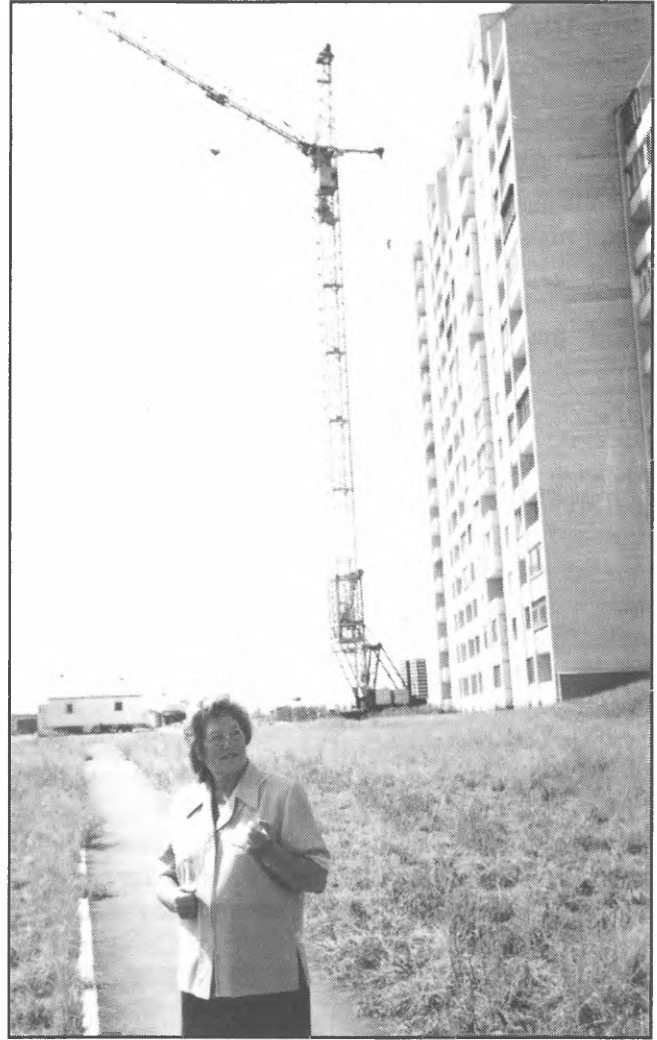
Не політик, якого видно здаля, не лідер жіночого руху (але цікавиться ним), не відомий вчений, не... А втім – унікальна жінка. Вона уособлює більшість нашого суспільства і нагадує мені сьогоднішню Україну, українську Україну, що так рветься випростатись, утвердитись, пізнати і захистити себе: “І думаєш із острахом про завтра, / Про хліб, про смерть, про памолодь дітей...”

Машиністка баштового крана й поетка, дружина й мати, громадянка й господиня – непересічна особистість, яку ми, на жаль, за старою тоталітарною звичкою, ще так рідко виокремлюємо із загалу – для пізнання, більше того – для пошанування.

“Приходь, підіймешся зі мною на кран, і, може, й не потрібно буде інтерв’ю”, – сказала мені, напівіронічно усміхнувшись.

Та я знаю що іронію, цей крихкий самозахист дуже чутливої, тонкої, вразливої душі. Що не раз подигинному безпомічна перед грубістю і навальністю світу. Проте з волі обставин – а чи й небес – увійшла в саме осердя цього світу, прийняла його закони співжиття й умови гри, де не раз поруч із різким рухом – ще різкіше слівце, де затерто тонкі тендітні грані, бо працюють міцні, важкі руки, де етикети не витримують перепадів температур і темпераментів, а стихія нерегламентованості та часто-густо й безладу дає такі квіточки, аж мороз по шкірі...

Її біографія – це, без жодного перебільшення, ще не озвучений непересічний твір, який чекає свого автора. Там – містичні витівки менталітету і присуд долі, там – вирви нашої історії і вогонь характеру, там – прокляття бідності й невмирущсть духу, який чує космічне світло і йде на нього. Недарма у віршах Олени Кугай, отому притулку для душі (саме так вона й назвала свою першу збірку поезій), так часто подибуємо образ Катерини Білокур, нашого непоцінованого генія. Олена не тільки знаходить паралелі між творчою долею художниці та своєю, – вона зізнається, що “в край свій удалась, / Підхоплене над прірвою світами...” Славнозвісне, Майданицьке на Черкащині – земний рай. “... Перлинка краю, // Мій перший світ, моя земля” – каже Олена у вірші. Особливо мальовничий і славиться озерами та солов’ями той куток, що зветься Кугаївкою.

Олена Кугай та її кран.

Гордій Кугай ще в дитинстві втратив одну ногу. До кінця свого життя пропрацював у колгоспі їздовим. Дружина народила йому сімох дітей, та вижило шестеро: три дівчини і три хлопці. Сама на роботу не ходила – була при дітях та господарстві. Сім’я весь час бідувала. Олена пригадує, як треба було виступати на змаганнях з акробатики – дуже її любила, – та не було в чому. Здібна від природи, вона через ту вдяганку ходила до школи раз на тиждень. Директор якось змилюсердився, купив кугайку і “кирзові”* чоботи. Не могла дочекатися ранку, аби нарешті вдягнути ті подарунки. Прокидається, а обнови й сліду нема: сестра взяла, бо ж, мовляв, до телят у колгосп теж треба в чомусь ходити. Довго потім оплакувала Олена свою гризоту.

Із шістьох середню освіту має лише вона, всі інші Гордичинята, як іноді називали їх, аби допомогти, розвіялися по колгоспних роботах ще підлітками.

Дуже хотіла вчитися далі. Мріяла про професію педагога, але сказати про це навіть не посміла.

Із п'ятьма карбованцями в руці вирвалася, бо не пускали (то цілий детектив) до Черкас і подала документи в будівельне училище № 15: там поселяли в гуртожиток, одягали й годували. Вона розповідає, про все це, а я не вірю, що таке середньовіччя було ось зовсім недавно і зовсім поруч. Досі, каже, сумно згадувати той серпневий тиждень, коли і додому вертатися нема за що, і жити в чужому місті, голодній, ніяк. Аж зауважила її на вокзалі міліція, причепилася...

Після закінчення навчання за розподілом потрапила на Запорізьку ДРЕС. Почалось доросле життя. Про нього – її строфи:

Затим – чужі гуртожитки, робота
У третю зміну. Місяць на стрілі.
Багата з виду, духом же – голота...
Держава – п'яний вершник у сідлі.

Томилось тіло, задихались вірші
На крані у кабіні для шпака.
Допитувалася доня, ставши більша,
Чому кімнатка в нас тісна така?...

А згодом був Київ, до якого прикипіла серцем на все життя.

Будівельники – народ особливий. Вони кажуть: Бог сотворив землю, а ми її розбудували. Управління баштових кранів – окрема структура, входить до будівельної механізації. В недалекі часи воно нараховувало до 500 чоловік, а тепер – близько 200.

“Будуємо, – мов дзвін, гуде Держава...” – у прямому й переносному розумінні. Олена Кугай каже це не для красного слівця. Серед машиністів баштових кранів більшість – жінки. Специфіка роботи – три зміни: дві денні, а одна нічна, вона особливо тяжка. Будівельники (мулярі, тинькарі, малярі) і заробляють значно більше, і на пенсію йдуть на 5 років раніше: добилися. А кранівникам – жодних пілг, ще й ставка зовсім невелика.

“Майна!...Віра!...” сигналізує знизу такелажник, і кранівниця, мов акробат (бо її рука знає не одне гальмо, як-от у водія машини, а 4: підйому вантажу, повороту, ходу і стріли), “веде” вантаж до призначеного місця. А крани – старі (“крани-гробі”, кажуть на них спересердя), із здебільшого є нечинними, бо поламані, з обмежувачами підйому вантажу та кінцевиками. І тільки досвід та інтуїція допомагають кранівниці одразу визначити, що там причепив одчайдушний такелажник – чи то не більше чотирьох тонн, як велять нормативи, чи усі вісім, аби швидше гнати роботу, бо то заробіток, – і тоді кран неминуче перевернеться. Тож горлаєш йому згори не зовсім компліментарний речитатив, а як не чує, то спускаєшся і тлумачиш, що поспішність тобі геть ні до чого, бо життя в усіх одне. І так за день не раз, не два долаєш тих 30-50 метрів угору-вниз, бо на крані

неминує щось там ще й ламається, і треба кликати слюсаря. А щоб розім'яти ноги, маєш півгодини на обід. Оспівані жіночі ручки, жіночі ніжки, округлі плечики... У спрощеному варіанті береться в кабіну дошка, ставиться, як тапчанчик, а ті ж таки ноги виставляються у віконечко кабіни – і не то лежиш, не то лежиш над землею, і Бог недалеко.

У висоти – свої закони, і дуже жорсткі. Те, що тобі минає на землі, там, на крані, може вийти на трагедію. Тому правила техніки безпеки – святая святых. Але це чомусь пам'ятає лише кранівниця, а всі інші у вирі роботи забувають: то монтажники-висотники поспішали і неміцно закріпили 2 гайки із чотирьох, як встановлювали баласт, то спокусили кранівника, і він поніс вантаж над головами мулярів, то... “А тут шаблі обледінілі, вись, / Немов луску, з рук стріпую крижини. / Богам – комфорт, а нам, земним, – драбини...” І – відчайдушно: “А я... / З висотою, мов мишка з котом, / Граюсь...”

Професіоналізм кранівника в тому, аби вчасно передбачити, скільки метрів нести вантаж, як повернути, а тоді плавно приземлити всі оті колони, регелі, панелі. Ще й точність потрібна неабияка. Гасло його, як у спортсмена – “вчасно, швидко, влучно. Робота без субот і неділь – графік, графік. Чи то мороз, чи серпнева спека.

– Вам не страшно на тій висоті? – якось запитала Олену ведуча під час телеінтерв'ю.

– Страшно. Але треба себе приводити до тями, бо інакше прощай професія. А я її люблю. І кран свій люблю.

Є такі кранівниці, що 2 роки на одному місці пропрацюють, а віника в кабіні не заведуть. Оленин кран – завжди мов світличка: і прибрано, і прикрашено, і важелі сама відрегулює, аби легко піддавалися руці, і прилади всі на місці – домагається від слюсарів. А працює ж по всьому місту. Тільки звикне до крана, а тут перекидають на іншу дільницю, бо виникла потреба. І починай усе спочатку.

Іще, хіба, такий штрих до її портрета: з партії виключена задовго до перебудови – надто багато казала критичного, не змовчувала, партійному начальству не сподобалось. Не живе вона в рожевих окулярах і тепер, ріже правду-матінку в очі і не тільки у віршах. Не всі те сприймають адекватно. Та в Олени – своя логіка і гордість:

“Майна! Віра!” – зростає будова!
Та коробить це зверхне: – Хто ти? –
Кранівниця! Посада, панове,-
Споглядати на Вас з висоти.

Вона із двох половинок, із двох світів-усесвітів – матеріального, видимого (робочі зміни, хатня і громадська суета) і з невидимого, де лиш магія Слова, енергія Слова, влада Слова. Якому з них належить

більше? Вірші її – мов рілля весняна, пахучі, терпкі, гострі, не раз аж іскру викрешують. А ще – первісно чисті, як малюнки Никифора. Віршує зі школи. Підтримала її вчителька російської мови: “Пиши, в тебе виходить”. У Черкасах Олена відвідувала поетичну студію імені Василя Симоненка. Тоді ж уперше надрукувалась у газеті. Отримала перемогу на обласному конкурсі “Сонячні кларнети” – 15 карбованців, грамоту й книжки. А головне – отримала крила!

На Запорізькій ДРЕС стала позаштатним кореспондентом газети “Слава”. Редактор хвалив її матеріали: “Ви дуже талановита. Будете рахуватись кранівницею, а працюватимете нашим кореспондентом. Дамо вам направлення в інститут журналістики, підтримаємо...”

– Та я ж не зовсім грамотно пишу, – знітилась.

– У нас є для цього люди. А ви знаєте життя, масте чіпке око і точне слово”.

Дівчина, з якою Олена жила в кімнаті і якій розповіла про пропозицію редакції, саркастично вколола: “Ти ж робитимеш помилки і тому не маєш права йти кореспондентом. Совість же в тебе є?..” Потім приходив прямо на будівництво якийсь письменник, не пам’ятає його прізвища, говорив, що не можна губити таланту, обіцяв дати рекомендацію в московський літературний інститут. Але все дарма: там, де фігурує поняття “совість”, Олена категорична. Згодом сама вступала двічі до університету, але її “зрізали” на творах. У Києві в гуртожитку, де мешкала, якогось вечора виступали три письменники. Народові було нудно, і він розбігався. І ось із залі хтось гукнув: “Та наша Олена краще пише”. Побігли за Оленою, розбудили, бо спала після зміни.. Письменники тоді запросили її до літературної студії. Познайомилася з Ганною Чубач, Катериною Мотрич, Галиною Паламарчук (згодом Галина редагувала обидві її збірки поезій – “Притулок для душі”, 1993 р. і “Підхоплена над прірвою світами”, 1998 р., написала до них невеликі, але теплі передмови).

Рік од року слово Олени Кугай огранюється, глибшає, випрозорюються образи, ширшає коло тем. Аж тепер вона вступила-таки до університету, вже третьокурсника. З успіхом пройшли її творчі вечори в рідному селі, в будівляному управлінні, яке й спонсорувало обидва видання, та по радіо. “Мамо, ти стаєш популярною. Не загордись”, – жартують дочка Леся і син Тарас. А сестра в селі дорікає: “Складно пишеш. Та ще так багато про любов. Ти пиши, як Шевченко...”

Усі її вірші народились там, на висоті. Вдома їх лише допрацьовує. Приходять несподівано – не раз аж боїться, що, не дай Бог, заслухається слово і не той важіль шарпне. Одні з’являються просто й легко, а інші вимучують, тижнями, аж не рада їм. Та з

Олена КУГАЙ

*Зриває вітер листя із дубів,
Скиртує їх в замочених яругах.
А я іду, іду отак собі
В затертих болях, але в світлих думках.
І що комусь до мене чи мені...
Душа, як птаха авіймана, тріпоче.
Листочок прохромився на стерні,
Мов я, піддатись вітрові не хоче.*

Музою в Олені нема компромісів. “Приходить Муза – Душу мучить. // Без неї ж – мучиться душа ...” А це ось – як сповідь: “Олівець у руці і важіль, – // Душу важко надвоє рвати. // Як поезія переважить, – // Мене будуть вже в ній шукати”.

Великий романтик, (її зодіякальний знак Діва), вона живе Любов’ю, навіть, можливо, вигадуючи її: “Я не належу дітям, ні Йому, // Ні кухні, ані тому, що в каструлі...” Світ її любові такий багатограний і багатобарвний, так потужно струменить у ньому світло жіночого серця, жага розуміння і жертвності, що годі його із кимось порівняти. І водночас – велика самота творця: “Ізгляньтесь, – зрешетована стою. // Я – ціль – поет, Ви – постріли натхнення”. “Любов моя, звідкіль така взялась, // Що я на світ цей ніби натикаюсь?”

“Розумієш, – каже мені сумно-сумно, – я ж чужа серед своїх колеґ на роботі. Вони мене не розуміють. Але й серед письменників я чужа. бо – робітниця...” На цьому розломі її доля шукає свій храм. А дух рветься з того позмінного ритму: 8.00 – 17.00. Тому не раз домовляється Олена із напарницею і тягне поспіль дві зміни: 8.00 – 23.00. Аби мати простір для духу, пораювати у безконеччі світової літератури, шукаючи за свіжим словом та й до сесії готуючись. Стримлять над містом крани, ніби журавлі, виколихують у дзьобах колісочки новобудов. А Муза вихваляє висоту. І ридає над віршем.

Моя околиця Оболонь теж будувється. Та я дивлюсь на ті крани вже трохи інакше, ніж до знайомства з Оленою. Бачу тепер за романтичним фасадом напружену, не раз ризиковану працю, якоюсь мірою рівнозначну праці мінера. І диво з див, що саме вона, а не затишний кабінетик, народжує в цій непоказній із вигляду жінці таке трепетне, чисте й глибоке Слово. Воно утверджується, кличе до себе, заповнює могутньою енергією добра.

Закінчення на стор. 9.

ЮВІЛЕЙ СКРОМНОЇ ПАТРІОТКИ

Леся Блавацька (ліворуч) і Стефанія Павлишин.

Коли питають, хто така Леся Блавацька, відповідь переважно звучить: “Це кузинка славної співачки Іри Маланюк. Дійсно, вони близько споріднені через нашу знамениту оперну співачку Соломію Крушельницьку. Та Леся Блавацька має свою власну, і дуже драматичну біографію. Досить, що упродовж 12 років вона була політичним в’язнем в радянських гулагах. Дехто може сказати: “Це сумно, але таких було у нас мільйони”. Це правда, але ми повинні, як інші народи, голосніше говорити про свої кривди; позатим, Леся Блавацька є людиною небуденною.

Пройшовши все пекло, вона завжди усмінена, оптимістка, любить людей не тільки на словах, але в діянні для їх добра. У свої 75 років Леся активно діє у товаристві політв’язнів, у Рідній школі, Комітеті сприяння Академічній гімназії, у Товаристві ветеранів праці, яких вона буквально “годує”, то значить видає другі сніданки. Також акомпанує хором політв’язнів, бо сама могла б стати музикантом, як би не “визволителі”.

Її життєвий шлях справжньої патріотки є свідчення великого значення родинних традицій і виховання. У міжвоєнні роки її мати була настільки активною громадською діячкою, що була примушена з чоловіком-суддею переїхати

працювати до Західної частини Польщі.

Єдина дочка Леся виховувалася у Львові в рідні. Навчалася гри на фортепіано в Музичному інституті ім. Лисенка, що і допомогло їй пережити заслання за полярним колом. Сама навчилася гри на баяні-гармонії і після десяти років важких робіт в тюрмі останні два – вела “культурну роботу”.

Уперше не подобалося радянській владі коли Леся під час похорону Митрополита Шептицького приготувала і несла напис на його честь. Тоді закінчилося виключенням, без права дальшого навчання, з Торгово-економічного інституту. Звернулася за порятунком до директора консерваторії, композитора і піяніста Василя Барвінського. Він не дивився на заборону – оскільки Леся Блавацька не мала достатньої піяністичної підготовки для вступу на фортепіанний факультет, він створив спеціально для неї класу арфи. Спровадив вчительку аж з Москви (бо ближче не було), і Леся була у неї єдиною студенткою. Та це продовжувалося недовго.

Наступною провиною Блавацької було... “отруєння українських письменників”! Нещодавно вона давала інтерв’ю у львівській пресі на цю тему. Київські поети, серед них М. Рильський і В. Сосюра, перебуваючи у Львові 13 січня, дуже хотіли відсвяткувати “Маланку”, то

ж були запрошені на вечерю до Блавацьких. І тут Сосюра дістав приступ епілепсії – ніхто не знав, що він не може вживати алкоголь. Ми тільки недавно прочитали, що могло бути причиною цього – колись у тюрмі поет був відданий на поталу щурам і вони пообгризали у нього пальці на ногах.

Невдовзі таке саме пережила і Леся Блавацька. Недавно я друкувала її спогади. Вона просила зробити тільки два примірники – для себе і для дочки. Всі ці спомини варті видання, широкої публікації, але особливо страшні мені здаються спомини з тюрми на Лонцького у Львові. Ми знаємо про тисячі загинутих тут, але мало про знущання над живими. У морозну зиму Леся посадили у підземелля в “одиначку” – маленьку камеру, де підлогою була крижана вода, лід, а на ній тільки вузька дощечка. Тут вона пробула три доби серед щурів. Від них її врятували помиї, які дістала на другий день. Звідсіля її виводили вночі на допити в НКВД недалеко, десь біля 15 хвилин ходу, але наказували іти босою по снігу. Ноги почорніли, а покликаний нарешті лікар сказав: “Пусть подихає!”. Врятувала Леся дівчина селянка, яка збрала часник від жінок з цілої великої камери (куди перевели “подихати” “ворога народу”) і завинула його ганчірками у рани на ногах. Боліло страшно, але допомогло. Леся після того дала обіт, що як ще колись вийде на волю, ніколи вже не буде танцювати, а це було її найбільшою радістю.

Повели нарешті Леся на допит до самого начальника НКВД. Але тут їй допомогла мовчати приголомшуюча трагічна несподіванка: кабінет був облаштований меблями її вуйка, отже й його заарештовано. А в самій тюрмі вона мала дві зустрічі: раз привели до камери її маму. Мати передала Лесі обручку – може придасться, і цей перстень протривав аж до волі, на великому пальці ноги, обкрученій брудною ганчіркою (ніхто не хотів її здіймати), але сам палець до сьогодні викривлений.

Друга зустріч була з вчителькою арфи, яку також заарештували. Очевидно, що обидві не призналися до знайомства. Та все ж Леся дізналася, що арфістку скоро випустили, коли вона тільки підписала розвід з дипломатом, за якого “необачно” вийшла заміж.

Від минулого перекидається арка до пізніших часів, нічого не пропадає. На жаль, і

лихе. На Лонцького Леся допитував слідчий, який давав підписувати чистий аркуш паперу. Хто не погоджувався був битий гумовим шлангом – наслідком цього були “відбиті” нирки, або смерть. Коли Леся вже повернулася з заслання, потрібні були свідки її перебування в тюрмі. Вона назвала того слідчого, а їй відповіли, що він вже у них не працює, є лейтенантом у 10-му відділенні міліції! Отже – продовжував свою роботу у 1960-ті роки.

Ще один момент мене особливо вразив у спогадах Лесі Блавацької, які є справжньою трагічною епопеєю. Це зустріч в Гулазі з її семирічною дочкою, яка народилася в тюрмі. Дівчинка нізащо не хотіла признати матір, з якою її розлучили після народження. Вона довго і розпачливо плакала за вихователькою дитячого будинку. Та я не вперше переконуюся, що за страждання (та й за все) є нагорода ще в цьому житті. Тому, що не знаю іншої дочки, яка б любила свою маму так, як ця Віра. І передала цю любов онукові.

Нарешті для цілої родини настали ясніші дні, веселіші часи. Я познайомилася з Лесею Блавацькою, коли вона запросила мене написати книжку про її славу кузинку Іру Маланюк. Склалося так, що замість на три місяці, я змогла приїхати до неї до Австрії тільки на три тижні. І тут Леся Блавацька виступила ще в іншій ролі. Вона не тільки господарювала, варила, але щоб прискорити мою роботу, допомагала шукати матеріали. Працю вдалося вперу закінчити.

Крім працьовитості, точності та енергії, Леся має ще одну неоціниму рису – велике терпіння, безконфліктність натури. Вона вмє вносити згоду між людей. А це неоцінимо – як у щоденному житті, так і в громадській роботі. Леся Блавацька постійно в дії. Крім товариств, комітетів, організаторської праці, вона постійно їздить з нагоди різних патріотичних заходів: до Крутів, Базару, на встановлення пам’ятника українським жертвам у Кракові, де взагалі без її організаційної допомоги рідко обходиться якась важлива подія. А все це вона робить без розголосу, непомітно.

Їздила також у святі місця – до Люрду, на 400-річчя Берестейської унії до Риму. Мріяла про святую землю – але це вже виходить за її фінансові можливості. Подивугідною є її активність – бо ж у цьому віці та після лягерів не можна бути здоровою. Люблю з нею зустріча-

тися, чути її голос – бадьорий, оптимістичний, позбавлений будь-якого патосу, афектації. Пишу цю статтю без її відома, бо не знаю, чи хотіла б вона цього. Це буде для неї все ж милою несподіванкою, бо при всій скромності вона дуже проста і безпосередня.

На сторінках цього журналу я вже бажала многа літа моїй товаришці – відомій композиторці Лесі Дичко. Та тоді я ще не знала закінчення довгого гуцульського бажання. А звучить воно так: “Щастя, віку, краси, гонору і поваги!”

Роман САВИЦЬКИЙ (мол)

ХАРИЗМА МУЗИКОЗНАВЦЯ

Читачі “Нашого Життя” добре знають видатного сучасного музикознавця – Стефанію Павлишин (Львів). Її розважливі й об’єктивні огляди п. н. “Українська музична культура сьогодні” та “Українська музика у світовому контексті” дали таку потрібну нагоду на тверезі роздуми над мудрими словами досвідченої авторки.

Друкується вона систематично, написавши низку 1950-их рр. монографій, оглядів, статей, рецензій – разом понад 200 праць різними мовами, (д-р Павлишин – одна із небагатьох науковців України із добрим знанням англійської мови). Між її темами – історичні явища та вартості, численні музичні прояви буремного 20-го століття. До її особливо сміливих виступів належать численні статті, сценарії та звернення в справі нелегкої та штучно гальмованої реабілітації великого композитора-мученика Василя Барвінського. Річ-бо в тім, що бути сміливим та оригінальним автором-музикознавцем в Нью-Йорку чи в Торонто – заслуга не така вже й велика. Тим більше треба цінувати заходи С. Павлишин в обороні доброго імені цієї безконечно доброї людини і мистця, заходи, які увінчалися остаточним успіхом понад 10 років тому.

Щоб вагомий доробок життя та його тематику донести до сучасних поколінь, минулого року вийшов “Біо-бібліографічний покажчик” всіх праць С. Павлишин у серії “Мистці Львова”

Закінчення зі стор. 6.

“Щось інше хоче вже від нас доба”. Тож Оленине кредо – “вихопити істини суть”. І хай поки що отак: “Після роботи, закріпивши кран, // Іду, і вірш мені лоскоче груди, – // Сама собі і сцена, і екран, // Й душа, яку колись полоблять люди”.

Вона не славолубна. Вона з тих людей, що мають занадто низький больовий поріг. “Пишу – як в полум’я лечу...” – це її вже почутий голос.

Є в будівельників таке поняття: стійкість крана. Бо ж тиснуть на нього вітер, вантаж, вага самої

під егідою Львівської державної наукової бібліотеки та Музично-меморіального музею Соломії Крушельницької у Львові.

У виданні відображено основні віхи життя і науково-педагогічної діяльності цього доктора мистецтвознавства. Упорядники (М. Кривенко, Н. Письменна, Л. Терещенко) розраховали покажчик на наукових працівників, студентів, краєзнавців. Відповідальний за випуск: О. Дурдель, комп’ютерний набір і верстка Р. Пасічник.

Вступна стаття від упорядників вводить читача у світ заслуженої С. Павлишин, знайомить із її високими нагородами, та пояснює методологію цього цінного довідника.

Про її життєві принципи та енергію пишуть на початку видання музикознавці Дагмара Дувірак та Любов Кияновська. Окремо зібрано уривки листів, спогадів і роздумів про цього науковця різними мовами п. н. “Харизма Стефанії Павлишин”. Каталог завершується іменним покажчиком та списком періодичних видань, використаних у довіднику, їх місцем появи.

Вихід цього видання приурочений до 70-ліття проф. Павлишин, що його належно відзначено торік у культурних колах Львова. У складних поточних видавничих умовах, на жаль, і ця бібліографія вийшла, замалим накладом. А каталог і взірцевий зміст життя Стефанії Павлишин заслуговує на далеко ширше розповсюдження в Україні та діаспорі.

конструкції, нахил колії – і хочуть перекинути. І всім цим силам треба протидіяти – стійкістю.

Чи не в одного крана-журавлика і вчиться стійкості Олена Кугай? І в того листочка, що “прохромився на стерні, // Мов я, піддатись вітрові не хоче”. І затято вірить, “що Муза і крани над містом // Вкраїну й мене піднесуть”.

**Кран – підойма, стріла, що використовується на будівництві багатопверхових споруд.*

В: До шановної Редакторки Журналу
"Наше Життя"

Шановна Тани Шабан,

Пишу з певним незадоволенням цю листу.
Журнал "Наше Життя" за травень, 2001 рік,
уживає російські вирази. На останній
сторінці журналу з зображення є надпис
"Южно-русский орнамент" як передглавник
журналу з проху о виясненя йогою вираше
русизмів, коли все так боремося про
писанню української мови.

З Повагою,
Юлія Кокорудз
голова 29-го Відділу ДКАТО

Отримавши листа від шановної голови 29-го Відділу США Юлії Кокорудз, редакція журналу була заскочена звинуваченнями у вживанні "русицизмів" (питомий український відповідник "росіянізм").

Передусім, хочемо запевнити авторку листа, що ми і гадки не мали російщити читацький загал на американському континенті. Пояснити деякі принципи редакторської праці і спростувати незаслужені закиди ми попросили мовознавця д-ра Андрія Даниленка – доцента Харківського педагогічного університету, стипендіянта Фонду ім. Фулбрайта (Гарвардський університет, 1997), професора української мови (Колумбійський університет, 2001), автора кількох книжок і численних публікацій з історії і типології слов'янських мов. **Ред.**

... Загально прийнято наводити назви цитованих творів в оригіналі. У разі екзотичної мови, скажімо, китайської, в дужках подається назва в перекладі. Для оригінальної назви цитованої праці "Южно-русский орнамент" (Київ, 1883 р.) не потрібно перекладати слова **южно-русский**, оскільки це була поширена в минулому назва українських земель (рекомендую працю Пантелеймона Куліша "Записки о Южной Руси", 1856 р.). До того ж назва **український** в сучасному розумінні мало вживалася до кінця XIX ст., а навіть у поезіях Шевченка. Нагадаю, що слово **русский** з цієї назви слід перекладати не як "російський" (саме так зробили б самі росіяни!), а як, властиво, **руський**, (Руськая земля в Іпатському літописі 1425 р. та галицьких грамотах XIV ст.).

Уважаю, що в цьому разі йдеться не про російщення мови журналу, а радше про поваги гідне використання цінних архівних матеріалів для надання читачам якомога повнішої інформації.

А. Даниленко

Принадібно зазначимо, що автентичне прізвище багаторічної редакторки журналу "Наше Життя" є не Шабан, але Чабан.

Саме так воно подається з року в рік на другій сторінці обкладинки журналу.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LVIII

SEPTEMBER 2001

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

FROM THE DESK OF THE PRESIDENT

Dear UNWLA members and readers of *Our Life*:

I would like to brief you about an event that happened at the United Nations in June of this year.

The UN General Assembly, in its resolution 55/13, which was adopted on November 3, 2000, voted to hold a special session to review and address all aspects of the problem of HIV/AIDS. The session, conducted from June 25 to June 27, 2001, highlighted the need for a concerted response to the epidemic. The General Assembly determined that the key to corrective measures was universal support for the further implementation of the Programme of Action proposed at the International Conference on Population and Development, which was held in Cairo in 1994. Ukraine was one of the initiators of convening the special session.

This was the first-ever special session dealing with a health issue-- HIV/AIDS -- that is a global problem of catastrophic proportions. UN Secretary General Kofi Annan called on member states and private foundations to fund the research and prevention programs. Vitaliy Moskalenko, Minister of Healthcare of Ukraine, headed the Ukrainian delegation which participated in the session. In his remarks, the Minister stated that there are more than thirty-eight thousand officially registered HIV-infected people in Ukraine. Among these are two thousand people living with AIDS and out of these, more than a thousand have already died. In the year 2000, Ukrainian President Leonid Kuchma signed a decree, which provides for the implementation of emergency measures aimed at preventing the spread of HIV/AIDS in Ukraine.

One of the first laws adopted in Ukraine after independence was a law on the prevention of AIDS and protection of the population. Ukraine has subsequently developed an elaborate national testing system, which can also meet the demands of neighboring states.

The HIV/AIDS epidemic struck Ukraine immediately after the Chornobyl catastrophe. The evidence of our political will is the recent decision of Ukraine's president to proclaim the year 2002 as the Year of Combating AIDS in Ukraine.

A global view of HIV infection was reported by the World Health Organization, which published the following information. Infection rates are climbing ominously in Central and Eastern Europe, where overlapping epidemics of HIV are resulting from injecting drug users and unprotected sex; most of the quarter million people who became infected in 2000 were men. New epidemics have emerged in Estonia and Uzbekistan, while in Ukraine, 240,000 people were living with HIV/AIDS in 1999.

While governments were deliberating, NGOs held workshops. One unfortunate truth that emerged from these workshops was that prevention and medication can be very costly. How will the poorest of the poor be able to get the prevention and medication if they have no food on the table? As a result, it was determined that poor countries with a high rate of HIV/AIDS should alleviate poverty first.

On another note, dear UNWLA members, September is upon us and after a summer hiatus, we are resuming our work in full swing. The people of Ukraine need our help now more than ever before, but in being generous, we must keep in mind the needs of our own organization. Our finances are limited and supported only with contributions to the O. Lotocky Fund. The recent increase in postal rates has impacted upon mailing costs associated with the distribution of *Our Life*. We thank you for your generous contributions to all of our causes, and ask you for your continued support.

NEWS FROM UNWLA HEADQUARTERS

May 29. UNWLA President Iryna Kurowycyj and Regional Council President Nadia Sawchuk were invited to attend a meeting of the newly formed Branch 127 of New York.

May 31. The President attended the Executive Meeting of the World Federation of Women's Organizations, which was held in Toronto, Canada.

May 31 to June 2. President Iryna Kurowycyj attended the Ukrainian World Congress conference held in Toronto, Canada.

June 3. The Annual Membership Meeting of the Ukrainian Museum was held. Olha Hnateyko was re-elected President. The UNWLA appointed member-at-large Orysia Woloshyn to the Executive Board as Secretary. Olga Stawnychy and Oksana Trytjak joined the museum's Board of Trustees.

June 4. Social Welfare Chair Nadia Shmigel and President Iryna Kurowycyj attended a panel discussion and video presentation on "Trafficking in Women in Our Backyard", which was presented by UNWLA Branch 98.

June 10. The President attended the Annual Meeting of the Philadelphia Regional Council. Stephanie Wochok was re-elected President.

June 21. Irene Steckiv, member-at-large, attended a dinner hosted by NY University Wagner School of Public Administration for a Ukrainian group that had been invited by the University for a special exchange program on management.

June 10. A meeting of the Executive Board of the Ukrainian Museum was held.

June 10. Iryna Kurowycyj attended a special meeting of the NCW/USA.

June 28. Divine Liturgy was celebrated to mark the 40th day of the death of Honorary President Ivanna Rozhankovsky. A memorial gathering followed.

June 28. UNWLA Executive Committee Meeting.

June 29. Branch 29 in Pittsburgh, Pennsylvania celebrated the UNWLA's 75th Anniversary with an Embroidery Dance. President Iryna Kurowycyj sent formal greetings and a citation. Branch founder Mary Back was the keynote speaker at the event.

August 5. The New York Regional Council hosted "Den Soyuzianky" at Souzivka and celebrated the 10th anniversary of Ukraine's Independence. The UNWLA President formally welcomed those attending this special annual event.

September 2001 Commemorating Our Nation's History

As Ukrainian begins its eleventh year as an independent nation, we look to the past to commemorate the extraordinary men and women who played a pivotal role in the road to freedom.

Mykhailo Hrushevsky, Ukraine's most distinguished historian was born on September 29, 1866. A prolific writer and diligent scholar, Hrushevsky was also a leading political figure who was elected chairman of the Central Rada in 1917 and was subsequently elected president of the Ukrainian National Republic. An interesting account of Hrushevsky's family life and the work of his daughter Kateryna Hrushevsky, who was instrumental in preserving and publishing much of Hrushevsky's work after his death in 1934, was published in the September 1998 issue of *Our Life*. (See *Kateryna Hrushevsky* By Professor Thomas Prymak, *Our Life*, September 1998, Volume XLIX, pp. 9-14).

Ukraine and the Global Economy: A Brief Look at a UN Program

We recently received a report on the UN Financing for Development program, which hopes to assist developing nations and countries in economic transition to benefit from economic globalization. While the report pointed out that the current Ukrainian economy is burdened by an extremely high foreign debt (most of which is owed to Russia and the International Monetary Fund), it also indicated that inflation in Ukraine has leveled off and that the national currency is relatively stable. This relative stability is due, in part, to foreign investment, suggesting that interational corporations are willing to speculate positively on Ukraine's potential as a viable economic entity in the global market. The report cautions that economic potential may be hindered by mismanagement and inefficient privatization. The report also concluded that, to date, the UN program was focused primarily on assistance to developing nations.

BRANCH 73 HONORS MOTHERS AND FATHERS IN COMBINED CELEBRATION

Branch 73 Vice president Halya Balaban presents Maria and Taras Slevinsky with a bouquet of flowers while President Roma Hayda looks on.

UNWLA Branch 73 of Fairfield County, Connecticut, commemorated both Mother's and Father's Day during an event hosted on Sunday, May 20, 2001. The celebration which honored both mothers and fathers, was held in the parish hall of Holy Protection of the Bohorodytsia Ukrainian Catholic Church in Bridgeport, Connecticut, and has become an annual tradition in the Ukrainian community in the greater Bridgeport area. Officiating at this year's celebration was Branch 73 president, Roma Hayda.

This year's celebration was highlighted by the acknowledgment of the 50th wedding anniversary of Mr. and Mrs. Taras Slevinsky, the first couple to be married in the Bridgeport parish. Both Mr. and Mrs. Slevinsky are very active in the life of the parish and the UNWLA. Mrs. Maria Slevinsky has held various

executive posts in UNWLA Branch 73 since its inception; she is currently serving as branch treasurer.

Those attending the Mother's and Father's Day celebration enjoyed a delicious hot lunch prepared by branch members. A table displaying pysanky, posters, and information about the Ukrainian Museum in New York generated much interest; the information inspired seven people to become members of the Ukrainian Museum.

Over the years, Branch 73 has been very active in responding to the needs of Ukrainian victims of disasters throughout the world, as well as in our local community.

Halya Balaban

From the Editor

In recent issues of *Our Life*, we have published several articles contributed by UNWLA Branches about their activities and accomplishments. We would like to thank the authors of these articles for their contributions and to commend them for their initiative. We hope other branches will be encouraged to send similar articles so that we can share news of their events with our readers. We are also interested in special achievements or successes of individual UNWLA members. Photographs are welcome. Authors are requested to provide telephone numbers in the event there are questions or information needs to be verified. Please direct all correspondence to the attention of *Our Life*, English Language Editor, 108 Second Avenue, New York, NY 10003.

Grandfather's Fairy Tale

By Lesya Ukrainka

When I am wearied with the cares of life,
The daily miseries I see around,
I send my thoughts into the far-away,
And peer intently in a land of dreams.
What is it that I see in that far realm?
I see the future, our posterity;
And there amidst a family group I see
An old grandsire who's telling to his brood
What seems a fairy tale about old times,
Pure fable, all about what happened once.
The family sits together round its sire,
His sons and daughters, and their children too;
And some of them are listening intently,
While others seem enraptured in their own dreams.
The youngest grandchild sits ensconced beside
The patriarch, and with keen shining eyes,
Notes every movement that the old man makes.
The grandsire speaks in quiet solemn tones:
"Thrice happy children are ye who were born
In times of peace, in safe tranquility!
Ye listen as I tell of evil times
As of a fiction, awful but unreal.
Yes, children, yes! Our world so lovely, free,
Seemed like a dungeon to those old-time folk;
And verily, it was a dungeon then.
One nation crushed another 'neath the yoke,
And clamped down fetters on the spoken word.
One half the world enjoyed no human rights,

And brothers each the other slew in war.
Do you know what it was they called the war?
War was what we today called fratricide,
Waged in the name of honor, freedom, truth,
And bloodshed was to them a hero's deed.
Death by starvation they called poverty,
And stolen property was simply wealth.
Dark ignorance was called simplicity;
Their learning was uncertain blundering.
Inhuman punishment was called the Law,
And despotism they named Rightful Rule,
The proud and haughty won the world's acclaim,
The humble poor were treated with disdain.
All mankind would have perished then for sure
If tyrants could have quenched the tiny spark
Of love to brother-man which still survived
And in the hearts of some still lived and glowed.
That spark did glow, it would not be put out,
But glimmered till it burst into a flame
Which blazed and banished all the darkness drear,
And light became the mistress of the world!
Such is the tale the old folk used to tell;
But that all happened long before my time."
So spoke the grandsire, and the youngest child,
Lifting his head, with bright and shining eyes,
A happy smile upon his lips, then said:
"Grandfather, that's a dreadful fairy tale;
I'm glad I didn't live in times like that."

Editor's Note: Grandfather's Fairy Tale, was written by Lesya Ukrainka at the beginning of the twentieth century. This year, we commemorate the 130th anniversary of the birth of this prolific poetess and playwright who died August 1, 1913. In August 2001, Ukraine celebrated its tenth year as an independent nation of the twenty-first century. The words of Lesya Ukrainka, penned nearly a century ago, were sadly prophetic. Written to condemn the iniquities of a Czarist regime that had forbidden the Ukrainian language and had seduced members of the Ukrainian gentry to condone and even support Russian imperial goals, it could as easily be a litany of twentieth century evils which beset an oppressed nation -- the famine, russification, Chornobyl. Percival Cundy's translation was previously published in Spirit of Flame: A Collection of the Works of Lesya Ukrainka, copyright UNWLA.

From Heart to Heart

A review by Marta Tarnawsky

Hryts'ko Hryhorenko, Lesya Ukrainka. From Heart to Heart: Women's Voices in Ukrainian Literature, 4. Roma Franko, tr. Sonia Morris, ed. Saskatoon, Saskatchewan. Language Lanterns 1999. 471 pages. ISBN 0-9683899-3-7.

Hryts'ko Hryhorenko, like a Ukrainian George Sand, wrote under a male pseudonym. Her real name was Oleksandra Sudovshchikova Kosach (1867-1924), and she was related by marriage to the other author of this book, Lesya Ukrainka, whose real name was Larysa Kosach Kvitka (1871-1913). Both of these women grew up in the same intellectual environment dominated by Mykhailo Drahomanov and his sister Olena Pchilka; both belonged to the literary circle "Pleiada" organized by Larysa and her brother (Oleksandra's future husband) Mykhailo Kosach (Obachnyi). Larysa Kosach developed into a major Ukrainian poet and playwright, one who has an assured place among the classics of Ukrainian literature; Hryts'ko Hryhorenko is a minor writer remembered primarily by literary historians.

From Heart to Heart contains translations of eighteen short stories or sketches by Hryhorenko and eighteen prose pieces by Ukrainka. Hryhorenko's stories deal primarily with the lives of peasants. Written in a realistic style, they are full of ethnographic details and will be of considerable interest to people who study the manners and customs of the Ukrainian peasantry in the nineteenth century. The role of women in this traditional society, how they are seen by others and how they see themselves, will be of special interest to feminist historians. Hryhorenko's stories are weak in composition: they do not hold the reader's interest by developing a plot; neither do they provide deeper psychological insights into the lives of their heroes. What seems unusual and to the author's credit, however, is the complete absence of idealization, sentimentality, melodrama, or hidden political agenda.

Lesya Ukrainka's reputation is not based on her prose: it is her poetry and her dramatic works that brought her fame. And yet the best and most interesting works in this collection are Lesya's, and for

a variety of reasons. The story "By the Sea," for example, not unlike the tales by Hryhorenko, will be of interest to those who study manners and customs of the nineteenth century. But in this case it is the manners and customs of the Russian aristocracy, and these are but a background to a psychological study of two different women characters. "The Farewell," a dialogue between a young man and a woman (written circa 1896 and first published in 1928), is a love scene reminiscent and worthy of Ernest Hemmingway in its laconic understatement and tight composition. The stories "The Mistake," "The Conversation," "Sonorous Strings," and even the children's fable "The Moth" develop themes which are repeated later in the writer's poetry and dramas: the choice between private happiness and a social cause, between risky action and safe passivity, between love and freedom, and, especially for a woman, a choice between domestic happiness and a dedication to art. Moreover, Ukrainka's stories shed additional light on her own life and help us understand the psychological motives of her creativity.

Language Lanterns is to be commended for having issued four well-made volumes of Ukrainian women's writings within a short period of two years. This fourth volume, like the earlier ones, would have benefited from more careful editing. Such unfortunate and compromising errors as "Mills" and "Honkur" (both on page 436) should have been prevented. The references in Lesya Ukrainka's story are to the British philosopher John Stuart Mill (1806-73) and to the French writers, the brothers Edmond (1822-96) and Jules (1830-70) *Goncourt*.

Editor's note: This review was previously published in World Literature Today (Winter 2001, 75:1, p.175) and is reprinted here with the author's permission.

That Pain In Your Wrist: Could It Be Carpal Tunnel Syndrome?

by Ihor Magun, M.D.

The carpal tunnel is a narrow passage formed by the bones of the wrist and a ligament. Passing through this tunnel are tendons and the median nerve. This nerve travels through the tunnel and then divides into a sensory branch that provides the hand with its sense of touch and a motor branch which provides control to the thumb muscles.

Continuous or periodic compression on a nerve can cause damage over time. Carpal Tunnel Syndrome is compression of the median nerve against the ligament. This produces numbness, weakness, and pain. The numbness can be associated with the "pins and needles" feeling we have all experienced at some time. The pain may occur at night, and may be severe enough to wake you. In the early stages, pain can be relieved simply by shaking the hand.

If the condition persists, the problem intensifies. Increased pressure on the nerve decreases blood flow. This alteration in blood flow contributes to nerve damage.

Carpal tunnel syndrome is the most common hand disorder. It can be caused by repetitive motions like typing, playing certain instruments, or doing needlepoint, all of which put pressure on the wrist. It can also be caused by systemic disorders, such as rheumatoid arthritis, diabetes, or an underactive

thyroid. Other factors are swelling due to any type of injury, wrist fractures, inherited small bones, or pregnancy.

Management goals are to relieve and decrease pressure on the wrist. Carpal Tunnel Syndrome is most manageable when diagnosed early, before irreversible nerve damage has occurred.

In severe cases, the only management available is surgical. Non-surgical intervention is obviously preferred. This includes limiting use of the hands at work, keyboard work that is more ergonomically correct, resting the hands, or wearing a wrist-splint to relieve pressure. The wrist-splint actually places the hand in a neutral position, that is, a position with the least amount of nerve compression.

Anti-inflammatory medications such as ibuprofen can be helpful. Occasionally, localized steroid injections are used. If a systemic disorder is a possible cause, treatment is aimed at that disease. Some individuals get relief with vitamin B6.

There is a take home message. If the type of work one does predisposes one to Carpal Tunnel Syndrome, early modification of work habits is crucial. Prevention is paramount. If early symptoms do occur, modification of wrist activity and use of recommended treatment modalities are advised.

1-1/2 cups butter
½ cup sugar
4 cups flour
2 tablespoons sour cream
1 teaspoon baking powder
1 teaspoon vanilla
2-1/2 pounds apples
½ pound dried apricots
granulated sugar
bread crumbs

Apple Apricot Sheet Cake

- Cream butter and sugar. Add flour, sour cream, baking powder and vanilla and combine into soft dough. Divide dough into two equal parts. Chill slightly for easier handling.
- Peel, core, and slice apples. Rinse apricots in boiling water, drain, and let stand in colander until cooled. Apricots may be cut into strips if desired.
- Grease and sprinkle 9 X 13 inch baking pan with bread crumbs. Roll one part of dough and fit into pan. Sprinkle lightly with bread crumbs and cover with apples and apricots. Cover with other part of dough.
- Bake 40 to 45 minutes at 350 degrees.

This recipe was re-printed with permission of UNWLA Branch 12 of Parma, Ohio. It was previously published in *Selected Ukrainian Recipes*, a book of recipes compiled by Branch 12 members, edited by Daria Horodysky and illustrated by Neonila Wynarsky.

ГОЛОВА СУА Ірина КУРОВИЦЬКА

Дорогі союзнянки та читачі нашого журналу!

Час-від-часу бажаю поділитися новинами про події, які відбуваються в Організації Об'єднаних Націй, зокрема з питань, які стосуються жіночої проблематики та України.

3 листопада 2000 р. з ініціативи Президента України Леоніда Кучми, Генеральна Асамблея ООН прийняла резолюцію 55/13 про потребу проведення 25-27 червня 2001 р. спеціальної сесії з питань СНІД-у. Під цю пору ця недуга стала епідемією в країнах Східної Європи.

На сесії було підкреслено потребу продовжувати програми дії, накресленої міжнародною Конференцією з питань поселення та розвитку, яка відбулася у Каїрі у 1994 році. Конференція поставила за мету інформувати населення про СНІД, та його наслідки. Представники різних держав закликали до створення фондів для продовження наукових досліджень, звернених на подолання цієї недуги. На сесії виступив Міністер охорони здоров'я України Віталій Москаленко, який очолював делегацію України. У своєму слові він повідомив, що президент України взяв на себе зобов'язання у 2000 р. запобігати розповсюдженню СНІДУ в Україні та що Україна зобов'язалася взяти під увагу глобальний виклик. Одним із прийнятих Україною після здобуття незалежності зобов'язань, було запобігання цій недугі.

Багато було зроблено з цього питання в Україні. Україна має систему досліджень СНІД-у і радо може ділитися нею з сусідніми країнами.

І як доказ того, що Україна підтримує Деклярацію Спеціальної сесії ООН Президент України проголосив 2002 рік роком боротьби проти СНІДУ в Україні. Це страшна чума, яка не оминає нікого у ХХІ столітті.

У звіті "A global view of HIV infections" Світова Організація Здоров'я повідомляє, що в країнах Східної Європи кількість заражених СНІД-ом швидко зростає. Нова епідемія розгорається в Естонії та Узбекистані. В Україні в 1999 році було заражено близько 240 тисяч осіб.

Неурядові організації також відбули ряд своїх сесій. Одна із висловлених на цих сесіях думок була така, що увесь час ведуться розмови про збір грошей для фармацевтичних компаній на дослідження проти цієї недуги. Ніхто не говорить, що убогі не можуть дозволити собі купити медикаментів, а якщо навіть одержать їх, то натщесерце не зможуть прийняти. Ідеться про те, що першим завданням урядів всіх держав, повинно бути піднесення добробуту народу, щоб усунути убогість, а пізніше вчити, як запобігати та остерігатися цієї недуги.

Дорогі союзнянки! У місяці вересні починаємо наші заняття. Маю надію, що ви гарно відпочили і готові працювати надалі для СУА та українського народу, який розкинений по цілому світі та постійно потребує нашої допомоги. Але не забувайте і про Фонд ім. О. Лотоцької, який є єдиний, присвячений потребам нашої організації, а ми їх маємо багато, особливо тепер, коли ми переносимо канцелярію. Окрім того, кошти видання журналу "Наше Життя" збільшуються, і, як ми вже повідомляли, пошта підвищила свою ставку.

Тому прошу пам'ятати про наші потреби при присиланні ваших щедрих дарів.

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ

20 травня голова СУА Ірина Куровицька виступила зі словом про історію організації, яке ілюструвала прозірками, у 19-му Відділі в Трентоні, Н. Дж., під час відзначення цим відділом 75-ліття СУА.

20 травня Надія Шмігель і Ольга Тритяк були присутні на з'їзді Округи Огайо і на конференції суспільної опіки і архіву.

25 травня голова взяла участь у піврічному засіданні Ради директорів Національної Ради Жінок США, на якій було обрано нову президентку д-р Сузанну Стутмен.

29 травня голова СУА була запрошена, разом з головою Округної Управи Нью-Йорку Надією Савчук, на засідання новоствореного 127-го Відділу СУА.

31 травня голова організації взяла участь у засіданні Екзекутиви СФУЖО.

З 31 травня до 2 червня брала участь у засіданні Пленуму СКУ.

31 травня перша заступниця голови СУА Марія Томоруг взяла участь у прощальній вечері для гостей з України, які приїхали на запрошення Вагнерівської школи публічної адміністрації при Нью-Йоркському Університеті, для ознайомлення з американським урядовим управлінням.

3 червня відбулися річні збори Українського Музею в Нью-Йорку, на яких було перебрано головою Ольгу Гнатейко. До Управи УМ

від СУА увійшли: Ольга Ставнича, Оксана Тритяк та Оріся Волошин – вільна членка СУА.

4 червня референтка суспільної опіки Надія Шмігель і голова СУА Ірина Куровицька взяли участь у програмі 98-го Відділу СУА у Нью-Джерзі на тему “Торгівля жінками на нашому подвір’ї”.

10 червня голова СУА взяла участь в Округному з’їзді Округи Філядельфія, на якій було перебрано на голову Стефанію Вочок.

21 червня Ірена Стецьків взяла участь у прощальній вечері, приготуваній на честь гостей з України у Вагнерівській школі публічної адміністрації.

23 червня відбулося засідання Управи Українського Музею.

10 липня відбулося Надзвичайне засідання Національної Ради Жінок США.

28 липня була відправлена Служба Божа в 40-ий день смерти св. п. Іванни Рожанковської та поминальні сходи.

28 липня відбулося засідання Екзекутиви СУА.

29 липня 29-ий Відділ у Пітсбурзі, Па., святкував “вишиваними вечорницями” 75-ліття СУА. З цієї нагоди голова СУА Ірина Куровицька переслала привіт і грамоту.

5 серпня відбувся День союзнянки Округи Нью-Йорк, присвячений святкуванню 10-ї річниці проголошення незалежності України, на якому голова виголосила привітальне слово.

ПРЕСОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ СФУЖО

23-25 червня ц. р. у місті Сент-Пол, Мінесота, відбулася 110-річна Міжнародна Конвенція Генеральної Федерації Жіночих Клубів (General Federation of Women’s Clubs – GFWC). На Конвенцію приїхало понад 800 делегаток з правом голосу і багато гостей з Америки та інших країн. На святковому відкритті до залі внесли прапори мало не всіх штатів Америки та прапори інших держав, організації яких приєднані до ГФЖК.

На святковому відкритті український прапор внесено у супроводі голови СФУЖО Оксани Соколик. На Конвенції була делегатка Українського Золотого Хреста Наталія Іванів та гості: Марія Раймонд – колишня голова місцевого УЗХ, Ольга Антохій – заступниця голови Об’єднання Українських Православних Сестрицтв та д-р Надія Каркоць – секретар УЗХ і член ОУПС. Були делегатки з Аруби, Бразилії, Ямайки, Японії, Тайваню, Бермудів та інших країн. Конвенцію відкрила президент Шелбі Гемлетт.

На пленарній сесії О. Соколик стисло поінформувала про працю СФУЖО, Н. Іванів про працю УЗХ. Резолюції ГФЖК підтримують продовження боротьби з торгівлею жінками. Голова СФУЖО підкреслила, що ця справа вже давно порушили представниці СФУЖО на форумі ООН при підтримці багатьох міжнародних організацій. Ці слова викликали спонтанні оплески присутніх. Учасниці Конвенції брали участь у “робітнях” та слухали визначних промовців. Журналістка Боні Анджело прочитала доповідь про матерів президентів США, Віліям Марі – про товариство “Operation smile”, де лікарі добровільно роблять пластичні операції дітям з відсталих країн. Обговорено багато інших тем.

Великим і успішним проектом GFWC було збирання книжок до бібліотек Америки. У цьому взяли участь 3200 клубів, що подарували 659, 618 книжок вартістю понад 3 міль. дол. та інші потрібні бібліотекам речі на 5 міль. дол.

Наступна 111 Конвенція відбудеться у червні 2002 р. в Канзасі.

Екзекутива СФУЖО.

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ

ЩИРО ВІТАЄМО ДОРОГУ І ШАНОВНУ КАТЕРИНУ КОБАСУ ІЗ ДЕВ'ЯТДЕСЯТИЛІТТЯМ!

*Перший ряд зліва: Євгенія Бабій, Євгенія Кекіш, Катерина Кобаса, Віра Гнатюк, Катерина Мельник.
Другий ряд зліва: Марія Деркач, Марія Григорчик, Теодозія Паламарчук, Анна Заяць, Марія Блис.*

18 червня ц. р. нашій дорогій і шановній Почесній голові 26-го Відділу СУА Катерині Кобасі сповнилося 90 літ.

Народилася Катя Возняк в Льорейні, Огайо, але виросла на Лемківщині в селі Красна, куди її батьки повернулися з однорічною донею. Жили в достатку, бо батько Каті їздив двічі в Америку на заробітки, як колись його батько. Скільки незабутніх споминів з молодих літ з рідної їй Лемківщини! Розкаже Катерина, як батьки передплатили для неї журнал “Наш приятель” і “Світ дитини”, чим розвинули в неї любов до читання, бо й самі любили читати. Купили їй машину до шиття, а відтак вона залюбки шила всім знайомим, співала у церковному хорі, ходила на прощу до Старого Села Березівського повіту та на Кальварію Паславську. Також є і гіркі спомини про страхіття Першої світової війни. Уже заміжною повернулася до Америки, а за два роки приїхав чоловік з донькою Марійкою. У 1940 р. народився син Івась. У Дітройті разом з чоловіком працювали в церковних організаціях – він у Братстві св. Михаїла у церковному комітеті, вона виконувала різні функції в Сестрицтві – була скарбником, головою, належала до клубу

Матерів. Проте найбільше працювала для Союзу Українок Америки, де 20 років була головою 26-го Відділу. У цьому часі Відділ визначався надзвичайною активністю, відбувалися бали, виставки народного мистецтва, святвечірні прийняття з традиційними дванадцятьма стравами, пікніки, “бінга” і т. ін. Крім цього, Катерина обіймала у Відділі й інші посади – була 6 років секретаркою, головою Контрольної комісії, господарською референткою, при потребі допомагала кожній референтці. Останні кілька років Катерина, з огляду на поганий стан здоров'я, не могла виходити з дому, зате цікавилася подіями в нашій громаді й щедро складала гроші на різні цілі. Живе споминами, постійно читає, ще до недавня шила вишивані сорочки, фартушки, одяг для ляльок на льотерію у Відділі, для Товариства “Лемківщина”, парафії.

18 червня членки 26-го Відділу СУА відвідали Катерину Кобасу з квітами й тортом, щоб відзначити її 90-ті уродини, заспівати їй “Многая літа” й побажати здоров'я і Божої Благодаті. З цієї нагоди Відділ, членки і ювілятка склали 180 дол. на Пресовий Фонд СУА.

Віра Гнатюк.

ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ В 2000 РОЦІ

ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД

10-го червня 2001 р. Філядельфійська Округа СУА відбула свій з'їзд в домівці СУА при Українському Освітньо-Культурному Центрі у Філядельфії. Округа об'єднує 13 відділів, 51 делегаток репрезентували свої відділи на з'їзді. Гостею від Головної Управи СУА була Ірина Куровицька – голова СУА, котру присутні привітали щирими оплесками. Ведення зборів поручено Ользі Головецькій, протоколувала Ірена Цюк.

Після прийняття порядку нарад Марія Касіян, писарка протоколу попереднього з'їзду, прочитала обширний докладний протокол, що його було прийнято з малими поправками.

Найважливішою точкою з'їзду були звіти членок Окружної Управи та голів відділів, і ми довідалися про працю, успіхи та недоліки Округи та поодиноких відділів.

Зі звітів бачимо, що всі відділи Округи активно працюють відповідно до можливостей та зацікавлень. Невідрадним явищем є те, що ріст членства по відділах є мінімальним та велика кількість членок відходять у засвіти. У звітному 2000 р. 20-ий Відділ перестав існувати з причини малої кількості членок.

Найбільш розвиненою ділянкою праці по всіх відділах є суспільна опіка. На підставі звітів голів відділів референтка суспільної опіки Округи Надія Оранська повідомила, що в 2000 р. загальна сума видана на потреби суспільної опіки складає 21,059 дол., а саме: акція “Молоко і булочка наймолодшим школярам України” – 13,997 дол., сиротам – 3,370 дол., безпосередня поміч в Україну (не через Централю) – 1,760 дол., на потреби Чорнобиля – 321 дол., допомога в США – 225 дол., допомога поза межами США – 264 дол., “Бабусям” – 200 дол. На пересилку 106 пакунків затрачено 3,891 дол. Докладний звіт праці поодиноких відділів буде подано на сторінках “Нашого Життя” в рубриці “Хроніка округ і відділів”.

Досить помітною працею по відділах є Стипендійна акція, завдяки якій поважна кількість стипендіатів одержують освіту. Стипендійна референтка Округи Дарія Федак повідомила, що Округа начисляє 35 стипендіатів. На стипендійний фонд вислали до Централі 10,090 дол.

Деякі відділи мають спонсорів з-поза відділу, які самі платять безпосередньо до Централі. Філядельфійський банк “Самопоміч” спонсорує 3 стипендії через Округу.

Не байдужою справою для союзнячок є допомога Українському Музею. Станом на 1 січня 2001 р., як подає музейна референтка Марія Захаріяевич, близько 100 осіб з Округи є членами УМ. У звітному році вислано до Централі на Фонд Музею 6,830 дол. Деякі відділи, наприклад 67-ий Відділ у Філядельфії, майже всю свою працю спрямовує на цілі Українського Музею.

43-й Відділ є потрійним меценатом. 23 членки відділу є членками УМ. Музейна референтка Відділу Ольга Диміцька збирає членські вкладки та вартісні речі для музейної крамнички. 59-ий Відділ є потрійним меценатом музею.

Заслугує уваги господарська референтура на чолі з референткою Роксоляною Гіліцінською. Вона дбає про стан нашої домівки, приготує перекуски на засідання Округи чи на імпрезах, влаштованих Округою (наприклад, “Свято Героїні” та з'їзд Округи). Найбільшою працею в минулому році було упорядкування домівки СУА: були пофарбовані стіни, помиті вікна, упорядкували шафи з книжками, прикрасили стіни портретами визначних союзнячок та фотографіями поодиноких відділів. На закупівлю нових скатертин Округа отримала від членки 90-го Відділу 50 дол., також були подаровані 67-им Відділом нові горщики з квітами на вікна. Це все відбулося при допомозі таких осіб: Галина Келлер із сином, Оріся Новосівська, Оксана Фаріон, Софійка Геврик, Дзвінка Захарчук, Марта Пеленська, Христина Їжак і Роксоляна Гіліцінська.

Референтка зв'язків Дзвінка Захарчук видрукувала бюлетені до голосування на з'їзд Округи. Вона наводила контакти з американськими жіночими організаціями для збирання інформації про тип їхньої діяльності. Приготувала брошуру про СУА “Open House” та виготовила плян праці на близьке майбутнє.

Після звітів референток Окружної Управи голова Округи Стефанія Вочок підсумувала працю Округи та розповіла про свою працю.

Вона вела всі засідання Окружної Управи, де обговорювалися робочі пляни, успіхи та недоліки в Окрузі. Відвідувала відділи на їхніх загальних зборах, а в разі потреби її заступали заступниці Христя Хомин-Їжак, Оріся Новосівська або Дарія Кульчицька.

Голова Округи брала участь у святкуванні 75-ліття СУА у Вашингтоні, була членом Комітету для святкування 9-ої річниці проголошення Незалежності України, у святкуванні 50-ї річниці Українського Спортивного Товариства “Тризуб”, брала участь у впровадженні нового митрополита у Філядельфії Стефана Сороки.

Як зазначено у звітах голів відділів, приріст членства у відділах є дуже малий. Тому, щоб запобігти такій ситуації, голова запропонувала зробити т. зв. “Дім відкритих дверей” в нашій домівці і запросити українських жінок, котрі ще не є членками СУА, та познайомити їх із метою і працею СУА. Членки Округи радо погодилися та негайно взялися до праці. Як кожна добра господиня, яка очікує гостей хоче причепурити свою хату для їх прийому, так і членки Окружної Управи одразу стали до відсвіження своєї “хати”: застелили нові скатертини на столах, а голови Відділів подбали по буфет. Запрошення вислані, брошурки про СУА приготовлені. 11 листопада відбувся “День відкритих дверей”. Прийшло чимало гостей. Того дня записалося в члени СУА 2 новоприбулі жінки. 4 березня 2001 р. у Філядельфії відбулося “Свято Героїнь” при співучасті філядельфійських жіночих організацій: СУА, ОЖ ООЧСУ, Золотий Хрест та Православне Сестрицтво. Господарем цього річного свята був Союз Українок Америки. Було вшановано пам’ять Надії Суровцової, української активістки 20-х років, котра довгі роки поневірялася по радянських в’язницях та концтаборах. Головним промовцем була Надія Світлична.

Далі голова поділилася новиною, що наша

Округа, завдяки талановитій комп’ютерниці, членці Окружної Управи Марті Пеленській, є долучена до електронної мережі. Тепер Округа має змогу вести кореспонденцію електронним способом.

На закінчення свого слова голова Округи подякувала усім членам Управи за дружну співпрацю, а члени Управи були вдячні Стефанії Вочок за створення приємної товариської атмосфери для співпраці.

Після усіх звітів Контрольна комісія в складі Наталії Даниленко, Оксани Фаріон і Марії Кондрат подали свій звіт і засвідчили, що книга скарбника Окружної Управи Галини Келлер ведеться професійно і всі доповнення погоджуються із банковими зівставленнями. Усі протоколи із засідань Управи внесені в книгу протоколів (секретарка Лідія Бук).

Прослухавши усі звіти, голова СУА Ірина Куровицька, в своєму слові сказала теплі слова з приводу членства, відділів і Філядельфійської Окружної Управи та подякувала їм за велику жертвну працю для нашої організації.

До складу Окружної Управи на 2001 р. до червня 2002 р. увійшли: голова – Стефанія Вочок, заступниці голови: Христина Хомин-Їжак, Оріся Новосівська та Дарія Кульчицька, протоколярна секретарка Лідія Бук, кореспонденційна секретарка Марта Пеленська, скарбник Галина Келлер. Референтки: організаційна – Дарія Кульчицька, зв’язкові – Дзвінка Захарчук і Софія Слюзар, суспільної опіки – Надія Оранська, Віра Пак і Марія Захаріясевиц, стипендійна – Дарія Федак, музейна – Марія Захаріясевиц, виховна – Марія Камінська, мистецька – Зоряна Сохацька, господарська – Роксоляна Гіліцінська, пресова – Анна Суха.

Контрольна комісія була обрана у такому складі: Оксана Фаріон, Наталія Даниленко, Марія Кондрат.

Анна Суха, пресова референтка.

УВАГА ДОПИСУВАЧІ!

Дописи з громадського життя повинні бути не довші трьох сторінок машинопису, писані через два інтервали. Дописи писані рукописом повинні бути писані чітко. Імена, прізвища й адреси ПРОСИМО ПИСАТИ ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ. Виготовлення фотографій до друку коштує 10.00 дол., за що платить той, хто їх присилає.

З'ЇЗД ОКРУГИ ОГАЙО

Зліва: Марія Футей, Іванна Шкарупа, Олена Хміляк, Ірина Кашубинська, Стефанія Вільшанецька, Ольга Дем'янчук, Ольга Тритяк, Надія Шмігель, Стефанія Балагутрак, Дарія Федорів, Стефанія Хома.

39-ий з'їзд Округу Огайо відбувся 19 травня ц. р. в домівці СУА в Пармі при участі 28 членок.

Голова Округу Іванна Шкарупа відкрила збори і привітала представниць Головної Управи Надію Шмігель і Ольгу Тритяк. Після цього прочитали молитву і всі заспівали славень СУА. Однохвилинною мовчанкою пом'янули членок, які відійшли у вічність.

Оксана Шараневич ознайомила присутніх зі словами гімну СУУ (автори А. Рудницький і У. Кравченко), який виконують союзнянки в Україні, зокрема в Сумах. Гімн передала вільна членка СУА Ляриса Музичка, яка переписується із союзнянками Сум. Після прийняття порядку денного і схвалення правосильности зборів на пропозицію О. Дем'янчук до президії вибрали: Надію Дейчаківську – головою, Дозю Кріслату – заступницею, Оксану Шараневич – секретаркою. Згідно з порядком нарад, далі йшли звіти референток, голів відділів, голови Округу і Контрольної комісії. У своєму звіті голова Округу відзначила досягнення Округу і зупинилася на проблемах зменшення членства і розв'язання відділів. Найбільшим успіхом було відзначення 75-ліття СУА. З цієї нагоди Округа переслала 1,000 дол. на Будівельний фонд УМ, 450 дол. за продаж жетонів, Кредитова Кооператива “Самопоміч” передала 1,000 дол. на Акцію “Молоко і булочка наймолодшим

школярам України”. Голова згадала про заплановане на цей рік відзначення 25-ліття УМ. Словами подяки за співпрацю членкам Округної Управи, головам відділів і всім союзнянкам вона закінчила звіт. Після уділення абсолюторію уступаючій Управі, представниця Головної Управи Надія Шмігель прочитала привіт від голови СУА Ірини Куровицької з подякою попередній Управі за віддану працю і побажанням новообраній Управі витривалости, а також задоволення з діяльності в СУА для добра організації. Далі Н. Шмігель і О. Тритяк вичерпно відповіли на запитання присутніх. На пропозицію голови Номінаційної комісії О. Дем'янчук до Округної Управи обрано: головою Округу Іванну Шкарупу, першою заступницею і скарбником Лізу Кусяку, другою заступницею і культосвітньою референткою Дозю Кріслату, протоколярною секретаркою Оксану Шараневич, кореспонденційною секретаркою Євгенію Бенко. Референтки: Олена Хміляк – зв'язків, Люба Боднар – організаційна, Надя Русенко – пресова, Дарія Федорів – суспільної опіки, Люба Дармохвал – виховна, Лукія Гриців – музейно-мистецька, Ірина Кашубинська – архівар і адміністратор. Контрольна комісія – голова Анна Вирста, члени – Ірина Кріса і Лідія Вирста.

Новообрана голова Іванна Шкарупа подякувала за довір'я та добру оцінку діяльності

організації завдяки сумлінній праці членок. Подякувала гостям з Головної Управи за інформацію, завваги і рекомендації. Повідомила, що 16 вересня ц. р. бенкетом і “вишиваними вечорницями” відзначатиметься 25-ліття УМ. Вже створили фінансову комісію і написали листи до членів громади з проханням скласти пожертви на Будівельний Фонд Музею. Голова попросила членок допомогти у цій справі, вона також подякувала президії за ведення зборів, побажала здоров'я й плідної праці та молитвою завершила наради.

Після полуденку відбулися конференції суспільної опіки та архіву. Референтка суспільної опіки Округи Дарія Федорів, відкриваючи конференцію, представила Надію Шмігель і попросила її до слова. Н. Шмігель познайомила присутніх з вагомими цифрами, які свідчили про велику допомогу дітям, “бабусям”, сиротинцям, школярам і жертвам повені на Закарпатті. Вона розказала про побут в Україні – відвідини сиротинців і шкіл та сіл на Закарпатті, які постраждали від повені, про жакливі її наслідки. Присутні цікавилися різними справами, на які отримали вичерпні відповіді. На

конференції був присутній голова Українських Злучених Організацій мгр. Василь Ліщинецький і редактор радіохвилі “Україна” Петро Твардовський, який запросив Н. Шмігель виступити в радіопрограмі, щоб дати змогу всій українській громаді оцінити працю СУА.

Конференцію у справах архіву вела Ірина Кашубинська – архівар та адміністратор Округи. Вона представила референтку архіву Головної Управи Ольгу Тритяк. На конференції був присутній директор Українського Музею-Архіву в Клівленді. О. Тритяк розказала про Інститут Дослідів Історії Іміграції при Університеті Міннесоти в Ст.-Полі. 27 етнічних груп вирішили скласти свої архіви у цьому Інституті. Головна Управа СУА також прийняла таке рішення. Після розповіді відбувся показ фільму про цей архів. Багато присутніх взяло участь у дискусії про доцільність відсилання всіх архівів і як практично це здійснити. Приємно, що членки не спішили, але ще довго обмінювалися думками. Смачною вечерєю в українському ресторані закінчився цей діловий день.

Надя Русенко, пресова референтка.

ТРАДИЦІЙНИЙ ПІКНІК

За давньою традицією в останню неділю червня членки 33-го Відділу ім. Лесі Українки проводять пікніки. Була дотримана традиція і цього року. Пікнік відбувся на “Верховині” 24 червня. Старання господинь-союзнок і гарна погода сприяли приємному відпочинкові. Як і в минулі роки, в лъотерію розіграли торт, спечений членкою Відділу Люсею Медицькою, який дав добрий виторг для каси Відділу. У цей день у Свято-Покровському осередку відбулася зустріч з Мирославою Гонгадзе. Багато з тих, хто був присутній на зустрічі, пізніше прийшли і на “Верховину” до союзнок. Особливо приємним

було й те, що після закінчення офіційної зустрічі до нас завітала в супроводі голови УЗО магістра Василя Ліщинецького і Мирослава Гонгадзе. Від імені всіх присутніх і членок Відділу її привітала голова Відділу Оля Дем'янчук і вручила дарунок дітям трагічно загиблого журналіста.

Наприкінці пікніку О. Дем'янчук подякувала всім присутнім за те, що завітали в цей день до союзнок. Вона висловила щире подяку всім, хто долучився до підготовки і проведення пікніку, а надто господарям за смачні страви.

Ніна Сікора, пресова референтка.

ДО УВАГИ ДОПИСУВАЧІВ ЖУРНАЛУ!

Редакція журналу “Наше Життя” звертається до пресових референток та авторів інших матеріалів, що надсилаються до редакції, із проханням подавати всі іншомовні написи й назви у рукописах мовою оригіналу. Спроби авторів матеріалу транслітерувати англійські та іншомовні назви ускладнюють роботу редакції. Дякуємо за співпрацю і чекаємо нових матеріалів.

Ред.

111-ий ВІДДІЛ СУА ім. АЛЛИ ГОРСЬКОЇ, ЛОС АНДЖЕЛЕС

Членки 111-го Відділу СУА при зустрічі з гуртом українських підприємців з Криму.

Нас небагато, тільки двадцять, але тут і можна застосувати нашу приповідку: “Не кількість, а якість”. Хоч нас ділить безмежна віддаль, діяльність наша процвітає і втішається успіхами. Може не є вона у такому великому масштабі який стосується до відділів великих міст Східного побережжя, але тут для нас це велике діло, завдяки товариській атмосфері. Наші членки радо беруться до всякої праці.

Під проводом зрілої Управи сходини відбуваються що три місяці, якщо потрібно то і частіше. У 2000 р. ми включилися до акції допомоги родинам вуглекопів. Це була “наша писанка” і, завдяки Оксани Козбур – референтки суспільної опіки увінчалася успіхом. Переслали до Головної Управи 1,367 дол. Вже у листопаді суспільна опіка розпочала акцію “Молоко і булочка наймолодшим школярам України” і це була “наша коляда”. Прибуток 1,340 дол. переслали також до Головної Управи. У січні ц. р. Відділ влаштував зустріч з громадянством киянки д-р Галини Козоріз. Вона мала доповідь

“Україна на порозі третього тисячоліття – роля жінки в укріпленні Української Держави”.

У лютому ц. р. відбулися загальні збори Відділу на яких з малими змінами переобрали ту саму Управу під проводом Любомири Слободян. Усі члени Управи радо погодилися залишитися у своїх референтурах. На сходинах вирішили влаштувати зустріч Українських підприємців з Криму із нашою громадою. Ця зустріч відбулася у березні ц. р. Було цікаво зустрітися із молодими цілеспрямованими особами, які приїхали вивчати принципи і методи керування підприємствами. 20 травня відбувся авторський виступ та зустріч з громадою Марії Пискір, авторки книжки “Тисяча доріг”, яка саме появилася в англійському перекладі.

Наша напрямна мета побільшити працю з громадою, тому усі членки беруть активну участь у громадському житті Лос Анджелесу. Стараємося приєднати нових членок із новоприбулих.

Люба Козбур, пресова референтка.

*Зустріч членок III-го Відділу
з авторкою книжки
“Тисяча доріг”
Марією Пискір.*

СПІЛЬНІ МИСТЕЦЬКІ ВЕЧОРИ 28-го ВІДДІЛУ СУА З УКРАЇНСЬКИМ МУЗИЧНИМ ІНСТИТУТОМ

Уже ввійшло в традицію 28-го Відділу СУА в Ньюарку влаштовувати спільно з УМІ мистецькі заходи. Два останні вечори – перший 5 березня ц. р. літературно мистецький “ярмарок” і другий “Першоквітневий” у неділю – були дуже вдалим. У літературно-мистецькому вечорі участь взяла поетеса Ірина Дибко, яка на підставі студій щоденника Софії Русової показала постать визначної громадської діячки. Піаністка Таїса Богданська виконала “Експромпт” Райнгольда і “Вальс” Шопена. Патріотичні, ліричні і релігійні поезії зворушливо читала Леся Кисілевська-Ткач. Оля Стащишин при акомпан’яменті бандури дзвінким, милозвучним сопраном обдарувала публіку лемківською піснею “Йшла Марина”, Зуїва “Безсмертник”, а до пісні Ланюка “Де ти, пташино” приєднався чоловік Олі із сопілкою. Наприкінці Таїса Богданська прочитала свій спомин “Весілля лялі Дарусі”.

Друга імпреза присвячена пам’яті Дарії Гординської-Каранович. Згадуючи веселі іменини в її оселі, наші музики приготували чудовий вечір. Таїса Богданська відкрила вечір листом до Дарці, опісля виконавши “Фантазію” Шопена. Професор Сетон-Голівського університету д-р Юліус Жако описав постать все усміхненої, життєрадісної Дарії, яка немов магнетом притягала усіх до себе. Згодом співачка

Марія Волянська з акомпан’яментом Т. Богданської виконала “Вечірню пісню” К. Стеценка і арію з опери “Весела вдова” А. Легара. Романа Савицького “Першоквітневе” – це були сердечні і веселі спомини незабутніх розмов з Дарією Каранович. Ноктюрн Е. Гріга і Етюд для арфи Шопена виконала улюблена учениця Дарії – Уліта Ольшанівська. Скрипаль Рафаїл Венке у супроводі У. Ольшанівської виконав два “Угорські танки” Брамса і пісню Крейсlera “Любовна радість”. Випускник УМІ (кляса Ольги Чипак) виконав Прелюди В. Барвінського і О. Ревуцького та фінал Сонати ч. 7 Прокоф’єва. Прибрана доня Д. Каранович, Леся Грабова у фортепіановому супроводі Соні Лехіцької виконала: арію Дороти з опери “Ля Рондіне” Пуччіні, пісню Людкевича “Тайна”, Барвінського “Знов весна”, Жанни Колодуб “Як поїхав мій миленький до млина” і Герберта “Я хочу бути прімадонна”.

Мистецька програма була на високому професійному рівні і зібрала численну добірну публіку. Наші гості не хотіли розходитися. Ще довго при каві розмовляли та сердечно дякували виконавцям і організаторам вечорів, які завжди відбуваються в Українському народному домі в Ірвінгтоні, де на сцені пишається концертний фортепіан Steinway.

Емілія Онишкевич.

ВІДЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ

ЛІДІЯ ТЕТЯНА ІЗ СТРОЦЬКИХ ТАУРИДЗЬКА

З далекої Аргентини наспіла сумна вістка, що 23 грудня 2000 р. на 81 році життя попрощалася з цим світом мгр. Лідія Тетяна із роду Строцьких Тауридзька. Народилася 8 травня 1919 р. в селі Горожанна Мала біля Львова, де її батько о. Строцький був парохом. Покійна Ліда не змарнувала талантів, якими так щедро наділив її Всевишній. Життя її проходило у Львові спочатку в школі ім. Бориса Грінченка при соборі св. Юра, далі в гімназії сестер Василянок, Університеті ім. Івана Франка аж до закінчення славистичних студій в Австрії, місті Граці. Уже в гімназії Лідія очолювала літературний гурток, була членкою Марійської Дружини, прихильницею студентського товариства “Обнова”, а у 1938 р. їздила на Католицький Конгрес “Рах Романа” до Люблену в Югославії (тепер це столиця незалежної Словенії). 1941 р. працювала у секретаріаті Українського Уряду у Львові.

Під час німецької окупації працювала в Українському Допомоговому Комітеті у відділі опіки над робітниками, вивезеними до Німеччини й Австрії. 1945 р. зустріла в Австрії, в Клягенфурті, свого нареченого – старшину Дивізії Стефана Тауридзького, який щасливо повернувся з фронту. 1948 р. подружжя з дволітнім сином Яремою емігрує до Аргентини, де народжується донька Оріся. Родина дуже скоро увійшла в громадське життя Буенос-Айресу, бо завдяки працьовитості чоловіка дуже скоро поборолла початкові труднощі емігрантської долі. Вони стали членами “Просвіти”, передплатниками газети “Українське слово”, де довгі роки після виїзду до Франції редактора Люби Вітошинської Лідія Тауридзька редагувала жіночу сторінку. Була членкою СУА, обіймала різні

посади, а секретарювала аж до часу поважної хвороби. 1977 р. була делегаткою на Конгресі СФУЖО в Канаді, де обрали її головою організації на Південну Америку. Для СУА написала п’єсу про Княгиню Ольгу – “Мудра володарка”, яка була видана і виставлялася у формі читаного театру. Лідія виголошувала доповіді на різні теми для жіночих товариств, за її ініціативою і при співпраці пластунок СУА з великим успіхом влаштував два вечори показу українського історичного одягу в “Просвіті” та в Товаристві Відродження.

Відновила обіт Марійської Дружини при церкві оо. Василіян, де в Управі була секретаркою. Дописувала до місячника о. Василіян “Життя”, не покидала педагогічної праці. Коли при Українській Католицькій Катедрі було відкрито гімназію, викладала українську культуру і літературу.

У часі відвідування Аргентини патріарх Йосиф Сліпий відкрив філію Українського Католицького університету ім. Папи Климента, а на викладача культури і літератури призначив Лідію Тауридзьку – вона отримала грамоту почесного професора. З нагоди 40-ліття існування “Просвіти” в Аргентині отримала грамоту почесної членки “Просвіти”, з нагоди 100-ліття поселення українців в Аргентині – грамоту за громадську працю від Державного комітету України у справах національностей та міграції, підписану головою Б. Євтухом. Була чотири роки головною виховницею СУМУ на оселі “Веселка” і в горах Барільоче, за що отримала особисту подяку від голови СУМУ О. Ковалю, який відвідував Аргентину. У першу річницю проголошення незалежності відвідала Україну, поклонилася могилам батьків, довго і цікаво описувала у своїх листах вражіння після довголітньої розлуки з рідною землею. Пережила у житті велику драму – смерть батька-священника, якого польські комуністи замордували у варварський спосіб 22 липня 1944 р., коли він повертався зі Львова до села Устя біля Миколаєва. Переживала розлуку з мамою, бо, здавалося, повернеться невдовзі. Довгі роки помагала родині, радо ділилася листами із залізної заслони, що не просто присилали їй, а окружними дорогами.

Мужньо прийняла свою хворобу. У її листах відчувався справжній журналістичний хист, наприклад: “Перебуваю в передпокою вічності”, або її улюблена фраза: “Як много пройдено, а як мало зроблено”. Цю фразу просила написати на її могилі.

Ліда перенеслася у кращий світ, де немає ні болю, ні печалі. Усім, хто знав її зі Львова чи з Аргентини, залишиться у спогадах постаттю виняткової краси, елегантною й усміхненою жінкою. Хочеться вірити, що у нашому народі такі жінки не переводяться.

Вона залишила у глибокому смутку чоловіка Стефана, доню Орису з чоловіком Дам'яном і дітьми Дам'яном і Стефою, сина Ярему з дружиною Міртою і дочками Орисею і Наталкою. У 40-ий день її смерті була відправлена заупокійна Літургія у Катедрі Буенос-Айресу з участю членок і прапором США під проводом голови Христини Воловини-Липинської. Похована Лідія Тетяна Таурідзька на українському цвинтарі недалеко міста Буенос-Айресу в Монте-Гранде.

Ярослава Фаріон.

МИРОСЛАВА ГРАБЕЦЬ

28 травня відійшла у вічність членка 33-го Відділу США Мирослава Грабець. Народилася Мирослава 20 березня 1913 року в родині Жигмунта-Богдана та Марії Олексинів. У селі Дев'ятир, де учителювали її батьки, Мирослава закінчила п'ять класів, далі навчання продовжувала у Львові. Прагнула досягнути в житті якнайбільше, тому і приділяла навчанню багато уваги. У 1933 р. закінчила Львівський Другий жіночий учительський семінар, брала лекції гри на скрипці, вивчала теорію співу у Вищому Музичному Інституті ім. М. Лисенка. Додатково закінчила інформаційні курси жіночих робіт у Раві Руській і курси крою та шиття в українській промисловій школі "Труд". Під час навчання у Львові Мирослава познайомилася із студентом львівської Політехніки Романом Грабцем і 3 серпня 1937 р. вони одружилися. Молоде подружжя виїхало до Варшави, де інженер Роман отримав працю в електроінсталяційній фірмі. У Варшаві народилася доня Віра. Недовго тривав родинний затишок – почалася війна. Важке життя у збомбованій Варшаві змусило до переїзду в Грубешів на Холмщині, де чоловік отримав посаду керівника міської електростанції. У Грубешові народився син Юрій. Хвилі Другої світової війни зривають родину і з цього місця проживання та заносять до переселеного табору

Ляндсгут в Німеччині. Не зосереджуючись тільки на обов'язках дружини і матері Мирослава бере участь у таборовому житті. Вона працює в школі, в Пласті, в цей час закінчує курси медичних сестер і вивчає англійську мову.

У 1949 р. родина емігрувала до Америки, спочатку зупинилася у Янгтауні, потім переїхали до Клівленду. 1951 р. до Америки приїхали родичі Мирослави і сестринок зі сиротинця Сестер Василянок у Філядельфії – Олесь Богуш. Багато праці на новому місці, але Мирослава знову включається у громадське життя – працює в рідній школі, Пласт-прияті, Музичному інституті. Два роки пильнує свого першого внука Томика, пізніше вона завжди з приємністю згадувала той час. Згодом Мирослава вступає до 33-го Відділу США і бере активну участь в його діяльності. Обіймала різні посади – була головою Відділу, протоколярною та кореспонденційною секретаркою, була членом Контрольної комісії та музейною референткою, у кожній ділянці до своїх обов'язків ставилася творчо і з почуттям відповідальності. Постійно дбала про поповнення крамнички Українського Музею в Нью-Йорку різними сувенірами і захочувала до цього інших.

Мирослава була глибоко віруючою, жертвною, мала шляхетну і погідну вдачу, любила людей. З нею завжди було легко і приємно працювати, з розумінням і любов'ю ставилася до природи, надзвичайно захоплювалася квітами. Час від часу писала вірші і читала їх у Відділі. За сумлінну і корисну працю в США Мирослава була відзначена грамотою Почесної членки 33-го Відділу.

Членки 33-го Відділу ім. Лесі Українки висловлюють глибоке співчуття чоловікові, дітям, онукам і родині з приводу невіджалуваної втрати близької людини. Нехай Американська земля буде для неї легкою, а грудочка рідної землі з України, вкладена в домовину Почесною членкою США Іриною Кашубинською, так і залишиться з бл. п. Мирославою назавжди.

Ніна Сікора, пресова референтка Відділу.

СПРОСТУВАННЯ

У "Нашому Житті" за липень-серпень (стор. 27, права колонка) у некролозі Марти Василькевич слід читати: Вступила до США, Марійської дружини, допомагала в Українській Католицькій школі Непорочного Зачаття.

ДОБРОДІЙСТВО

У пам'ять Іванни Рожанковської.

*Прощальне слово від 64-го Відділу США,
яке виголосила після поминальних відправ голова Відділу Ніна Самокіш.*

64-ий Відділ Союзу Українок Америки в Нью-Йорку мав шану мати 50 років у рядах свого членства мгр. Іванну Рожанковську, яка належала до покоління жінок, які опинилися на еміграції та стали передовими у громадському житті, зокрема в жіночому русі.

Іванна Рожанковська – засновник Відділу, перша його голова, дисциплінований член. Навіть тоді, коли була вибрана головою США на цілий край, не залишила Відділ, а уважно слідувала, інколи критикувала, інколи хвалила. Допомогала порадами реалізувати плани та своєю присутністю звеличувала імпрези Відділу.

Одна з кращих голів цілої організації, вона була наполеглива у своїх рішеннях; з притаманним їй критицизмом слідувала й аналізувала політичне і громадське життя України та діаспори; була фундатором і засновником Українського Музею при США, який свого часу мав для неї першочергове значення; співавтором Статуту США, засновником різних фондів США.

З вдачі холодна, але рівночасно чутлива на людський біль, на людське горе, вона була справедливою, об'єктивною в оцінках і обережною в рішеннях.

Підсумовуючи риси її характеру, її діяльність – можемо сказати, що це була цікава, непересічна, гідна поваги учасниця жіночого руху ХХ століття, яка зобов'язує прийдешнє покоління продовжувати її працю.

В останніх роках в розмовах крізь її заковану вдачу пробивалася туга. Вона немов питала сама себе – невже я не побачу більше України. Хто знає, може й сповнилася її мрія – і вона, ошчасливлена, глядить з висот на пройдені простори свого дитинства, своєї молодости, на свій Львів...

Ми горді, що Іванна Рожанковська була членом нашого Відділу. Прощаючись з нею, дякуємо їй за те, що була з нами, серед нас, і схилиємо голови перед маєстатом смерті.

ФОНД РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ США ім. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

У пам'ять св. п. Іванни Рожанковської склали: по 100 дол. – 64-ий Відділ США, Ірина Кушнір; по 50 дол. – Ярослав Рожанковський, П. і П. Возняки; 35 дол. – Люба і Мирослав Прокопи; по 25 дол. – Оксана Луцька, Ніна Самокіш; по 20 дол. – Дарія Костів, Софія Салдан, Ірина Моцюк, Лідія Крушельницька, Христя і Юрій Навроцькі, Леся Крумшин; по 10 дол. – Ярослава Рубель, Ляся Старосольська, Галя Цігаш, Мирослава Мирошніченко. Разом 545 дол.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Іванни Рожанковської – Почесної голови США складаємо 100 дол. 86-ий Відділ США в Ньюарку.

У пам'ять бл. п. Іванни Рожанковської складаю 50 дол. Н. Даниленко.

У світлу пам'ять моєї гімназійної товаришки бл. п. Іванни Рожанковської складаю 50 дол. О. Боба, вільна членка США.

У пам'ять бл. п. Іванни Рожанковської складаю 50 дол. О. Тритяк.

У пам'ять бл. п. Іванни Рожанковської складаю 50 дол. Б. Бігун.

У світлу пам'ять Почесної голови США бл. п. Іванни Рожанковської Округа Чікаго складає 100

дол., а родині висловлює сердечні співчуття.

Л. Калін, голова.

Замість вінка на могилу довголітньої голови США бл. п. мгр. Іванни Рожанковської склали: по 50 дол. – 33-ий Відділ США, 32-ий Відділ і Округна Управа Огайо. Разом 150 дол. Родині висловлюємо щирі співчуття. І. Шкарупа, голова Округу.

У пам'ять голови США бл. п. Іванни Рожанковської складаю 50 дол. Є. Мартинець.

Замість квітів на могилу Почесної голови США бл. п. Іванни Рожанковської складаємо 50 дол. Родині висловлюємо глибокі співчуття. Управа Округу Центрального Нью-Йорку.

Замість квітів на могилу Почесної голови США бл. п. Іванни Рожанковської 106-ий Відділ США у Гартфорді складає 50 дол. Леся Шевчук, скарбник.

На видання книжки "Історія США" авторства Марти Богачевської-Хом'як склали: 100 дол. – Дарія Кузик, 20 дол. – Христя Дурбак.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Наталія Дума.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

Пожертви за червень 2001 р.

2,200 дол. – В. і Г. Тіри; 440 дол. – М. і Д. Ярославичі (29); 310 дол. – 91-ий Відділ СУА; 270 дол. – І. Боднар (29); 260 дол. – Л. Артимишин (64); 250 дол. – д-р Н. Григорчук (29); по 220 дол. – Т. і Ю. Шепеляві (99), 124-ий Відділ; по 200 дол. – Д. і Л. Більовщуки (4), Д. Кецман (9), д-р В. і Г. Петришини (56); по 110 дол. – В. Чудовська (106), 90-ий Відділ СУА; по 100 дол. – С. Кучкуда (56), Г. Масаковська (71), О. Масаковська (71), Ю. і М. Українські (86); 21 дол. – Р. Бігун (28); 10 дол. – С. Іваночко (18).

У ПАМ'ЯТЬ

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Анни **Опки**, (сестри моєї приятельки мгр. Софії Андрушків), яка померла у Львові, складаю 50 дол. на стипендію в Україні.
Н. Бігун.

У пам'ять бл. п. **Надії Лодинської** складаю 100 дол.
О. Марків, Нью-Гейвен, КТ.

У пам'ять бл. п. **Параски Туркало**, яка відійшла у вічність восени 2000 р., родина, друзі та членки 29-го Відділу СУА зложили 1,045 дол., щоб молоді жінки-студентки Полтавського педагогічного інституту мали можливість навчатися і виховувати нове патріотичне покоління в Україні.

Р. Галібей, 29-ий Відділ СУА.

Замість квітів на свіжу могилу Почесної голови СУА бл. п. **Івонни Рожанковської** та в пам'ять її чоловіка бл. п. **Стефана Рожанковського**, довголітніх спонсорів Стипендійної акції СУА складаємо по 100 дол. на сплату коштів юридичних студій молодій жінці. Завдяки жертвенності подружжя Рожанковських **Лукія Брикайло** у Бразилії закінчила середню школу в 1990 р. та досягнула не тільки середню освіту, а також студії права. Селія **Зубач** у Бразилії в 1994 р., **Наталія Павлишин** стала адвокатом у Боснії в 1998 р.

Дочці та родині складаємо щире співчуття.

А. Кравчук, Почесна голова СУА,
Л. Більовщук, референтка стипендій СУА,
О. Яцусь, скарбник комісії стипендій СУА.

З НАГОДИ

У день народження моєї сестри Почесної голови СУА **Анни Кравчук** замість дарунку складаю 100 дол. на Стипендійну акцію СУА. Сестрі **Ані** бажаю многих літ!

Т. Мелешко, Апопка, Фл.

Марта Сидір, референтка стипендій 107-го Відділу в Сан Гозе, Ка., провела збірку в сумі 1,080 дол. на допомогу студентам. Пожертви зложили: по 100 дол. – М. Гук, Л. Шевчук-Меттюс, Б. Сеник, Н. і Я. Сидори, О. Сидорак; по 50 дол. – Я. Бодрок, Я. і Р. Грициви; Я. і Р. Дейсі, О. Келлі, М. Косарчин, Я. і М. Сидори, Чужак, Труффін; по 30 дол. – З. Гаюк, О. Стеців; по 20 дол. – Н. Бучко, Ю. Маренін, М. Маркович, О. Стеців, М. Ann Strauss, Т. Татарко; по 10 дол. – М. Бетлей, М. і О. Болжовські, З. Мішчук, Т. і З. Яримовичі, Н. Банчик.

Пожертви за липень 2001 р.

750 дол. – 28-ий Відділ СУА; 600 дол. – 107-ий Відділ СУА; 450 дол. – “Самопоміч” в Пассеїку, Н.-Дж. (70); 440 дол. – Б. і Х. Сеники (90); 400 дол. – Ю. і О. Яцусі (98); 385 дол. – 38-ий Відділ СУА; 250 дол. – Єпископ В. Лостен, М. і О. Мочули (70); 220 дол. – Л. Калита (88), В. Літинський (99); 200 дол. – О. Тригяк (86); 70-ий Відділ СУА; 150 дол. – Ю. і В. Міщенки (98); 125 дол. – Б. і Х. Турченко (90); 100 дол. – Станція Дивізіоників, Дітройт; К. Donnelly (RUH Agency); 50 дол. – М. Данилів (43); J. and D. Rudan (86); 21 дол. – Р. Бігун (28);

У ПАМ'ЯТЬ

У пам'ять бл. п. **С. Косоноцького** складаємо 25 дол. на Стипендійну акцію СУА. Родині висловлюємо глибоке співчуття.
Ю. і О. Яцусі.

У пам'ять бл. п. **Стефана Косоноцького** складаємо 50 дол. на Стипендійну акцію СУА. Родині висловлюємо найщиріше співчуття.

Б. і А. Кравчуки.

З НАГОДИ

Щиро вітаємо д-р Наталію Лису із здобуттям доктора біологічних наук. Сердечно вітаємо і бажаємо їй дальших професійних успіхів. З цієї нагоди складаємо 25 дол. на Стипендійну акцію СУА.

О. і В. Карпиничі.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

М. О. Яцусь, скарбник комісії стипендій СУА,
Л. Більовщук, референтка стипендій СУА.

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ"

Пожертви за червень 2001 р.

ДАТКИ

100 дол. – Branch 118, Houston, TX. We certainly enjoy "Our Life" magazine and wish you continued success.

10 дол. – Л. Долинська.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У світлу пам'ять д-ра **Анастасія Горчинського**, чоловіка заступниці голови 22-го Відділу СУА в Чикаго, склали 260 дол. По 20 дол. – 22-ий Відділ СУА, Л. Басюк, Л. Самбірська, О. Крихтяк, М. Малецька, О. Мельник; по 10 дол. – Н. Дзидзан, З. Дичій, С. Залуцька, Б. Ковалевич, О. Мартинюк, Д. Менцінська, І. Савицька, С. Форович, В. Цурковська, М. Шевчук, Л. Шеремета, М. Баторфальви; по 5 дол. – М. Васько, Я. Іванишин, А. Марчук, А. Слободян. Дружині Іванці з родиною висловлюємо глибокі співчуття.

О. Мельник, скарбник.

У світлу пам'ять бл. п. **Анізії Струц**, членки 22-го Відділу СУА в Чикаго (від часу його заснування) складаємо 175 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". По 10 дол. – 22-ий Відділ СУА, Л. Басюк, М. Баторфальви, Н. Дзидзан, С. Залуцька, Б. Ковалевич, М. Малецька, О. Мельник, Д. Менцінська, І. Припхан, Л. Самбірська, І. Савицька, М. Шевчик, Л. Шеремета; по 5 дол. – М. Васько, І. Городиська, Я. Іванишин, А. Марчук, С. Форович, В. Цурковська, З. Дичій. Родині висловлюємо щирі співчуття.

О. Мельник, скарбник.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Марії Павловської**, членки 28-го Відділу СУА в Ньюарку, склали 25 дол. на Пресовий Фонд журналу. Родині висловлюємо глибоке співчуття.

28-ий Відділ СУА, Ньюарк.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Василя Глухого**, чоловіка Анелі Глухої – членки 35-го Відділу в Озон Парк, складаємо 50 дол. на Пресовий Фонд журналу.

О. Лаба, секретар.

У світлу пам'ять нашої членки бл. п. **Ірени Гронь** складаємо 10 дол. на Пресовий Фонд журналу.

65-ий Відділ СУА, Нью-Брансвік, Н.-Дж.

У світлу пам'ять нашої членки бл. п. **Марії Гатили** складаємо 10 дол. на Пресовий Фонд журналу.

65-ий Відділ СУА, Нью-Брансвік, Н.-Дж.

У пам'ять бл. п. **Теодозія Чабана**, чоловіка редактора "Нашого Життя" Ірени Чабан, **Окружна Управа СУА в Нью-Йорку** складає 100 дол. на Пресовий Фонд журналу. Родині висловлюємо щирі співчуття.

У пам'ять покійного бл. п. **Теодозія Чабана** складаємо 100 дол. на Пресовий Фонд журналу.

Є. і Є. Івашківи.

У пам'ять бл. п. **Теодозія Чабана** складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу. Родині висловлюю глибоке співчуття.

І. Ратич.

Пожертви за липень 2001 р.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У світлу пам'ять бл. п. **Теодозія Чабана** складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу. Рідним моє щире співчуття.

І. Ганкевич.

У пам'ять св. п. **Теодозія Чабана** складаю 25 дол. на Пресовий Фонд журналу.

М. Данилюк.

Замість квітів на могилу бл. п. **Теодозія Чабана** складаю 25 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Дружині Ірени Чабан з родиною висловлюю глибоке співчуття.

З. Зарицька.

Членки 26-го Відділу відзначили 90-ліття з дня народження **Катерини Кобаси** і з цієї нагоди склали 180 дол. на Пресовий Фонд. 100 дол. – К. Кобаса, 50 дол. – 26-ий Відділ СУА, 20 дол. – В. Гнатюк, 10 дол. – Е. Пашкевич.

В. Гнатюк, голова 26-го Відділу СУА.

У пам'ять бл. п. **Ірени Гронь** склали 190 дол. на Пресовий Фонд журналу. По 20 дол. – С. Старожитник, Д. Оріховська, Т. Панкевич, І. Старожитник, О. Городецька, Н. Головінська, І. Ратич; по 10 дол. – С. Букачевська, М. Слободян, М. Цісик, О. Ящишин, Н. і М. Попілі.

На свіжу могилу шановної бл. п. **Івонни Рожанковської**, Почесної голови СУА, складаю 100 дол. на Пресовий Фонд журналу.

І. Ратич.

У світлу пам'ять мого чоловіка бл. п. **Бориса Савина**, складаю 100 дол. на передплату журналу "Наше Життя" одній особі в Чикаго і одній особі в Україні. Переглядаючи журнал, вони були захоплені його цікавим змістом і гарним редагуванням.

О. Савин.

Замість квітів на свіжу могилу незабутньої бл. п. Людмили Волянської складаю 100 дол. на Пресовий Фонд журналу.
Б. Марків.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Людмили Волянської складаємо 25 дол. на Пресовий Фонд журналу. Рідні висловлюємо глибоке співчуття.

М. Кокорудз, референтка суспільної опіки 89-го Відділу СУА, Кергонксон, Н.-Й.,

У десяту річницю смерті нашої улюбленої мами св. п. Марії Ройко складаємо 50 дол. на Пресовий Фонд журналу.

Г. Забіяка, М. Ройко, В. Шрам.

У світлу пам'ять бл. п. д-ра Юрія Цегельського, чоловіка колишньої голови Відділу Вероніки,

складаємо 140 дол. на Пресовий Фонд журналу. По 25 дол. – 17-ий Відділ СУА, М. Тершаковець, Л. Гладка, І. Ракуш; по 20 дол. – Е. Лузніак, С. Серна. Родині висловлюємо щирі співчуття.

17-ий Відділ СУА, Маямі, Фл.

ДАТКИ

100 дол. – 71-ий Відділ СУА, Нью-Джерзі;

по 30 дол. – Л. Шаєнко, 126-ий Відділ СУА;

ВІТАЄМО ДОВГОЛІТНЮ ЧЛЕНКУ 17-ГО ВІДДІЛУ І ЙОГО КОЛИШНЮ ГОЛОВУ НАШУ ЛУСЛІ ВІЗНЯК З НАГОДИ 99-ЛІТТЯ. БАЖАЄМО ЇЙ ВСІХ БЛАГ! СКЛАДАЄМО 50 ДОЛ. НА ПРЕСОВИЙ ФОНД.

17-ий Відділ СУА, Маямі, Фл.

ШИРО ДЯКУЄМО!

Адміністратор журналу **Орися М. Яцусь.**

ФОНД СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ СУА

Пожертви за червень 2001 р.

100 дол. – д-р В. Федорців.

Замість квітів на свіжу могилу нашого дорогого приятеля бл. п. Романа Лазора складаємо 200 дол. (матчінг фонди від фірми “Файзер” надійдуть) сиротам в Україні.

Е., Н., Л. Змії і Д. Мандич з родиною.

Замість квітів в пам'ять бл. п. Олени Довгалюк склали (через 47-ий Відділ СУА в Рочестері, Н.-Й.): 100 дол. – о. Х. Довгалюк; 50 дол. – А. і Я. Літоші; по 30 дол. – Г. і Б. Снігурі, А. Чорнобиль; 25 дол. – В. Семанюк; по 20 дол. – М. і О. Крамарчуки, К. Лялька, Я. Матковський, І. Мартинець з родиною, І. Гафткович, Н. Гуран, А. Лапичак-Бах, Т. Шутер; 15 дол. – П. і М. Лещипин; по 10 дол. – М. Лозинська, О. Ганушевська, М. Лилак, М. Кахникевич, І. Руснак, О. Тицька, К. Лялюк, М. Костів. **Разом 490 дол.**

М. Лилак, голова.

83-й Відділ СУА в Нью-Йорку складає 100 дол. “Бабусям” в Україні.

Л. Закревська, скарбник.

Маркіян складає 100 дол. на допомогу “Бабусям” в Україні у пам'ять свого дідуся.

І. Т. Горчинська.

На свіжу могилу бл. п. Марії Павлюк-Стасюк складаю 50 дол. (через 93-й Відділ СУА) сиротам в Україні.

Я. Кукіль.

У пам'ять бл. п. В. Сохана складаємо 20 дол. “Бабусям” в Україні. Дружині і родині висловлюємо

глибоке співчуття.

О. і В. Кушнір Винники.

In memory of **Helena Dowhaluk**, Office of Student and Community Services – Upcounty Field Office is donating \$ 35 to the Social Welfare Fund of UNWLA.

L. Burton, Administrative Secretary.

У світлу пам'ять бл. п. Марії Павлюк складаю 50 дол. сиротам в Україні.

Н. Бігун.

Замість квітів на могилу бл. п. Христі Дицьо-Гільдебранд складаємо 50 дол. сиротам в Україні. Матері Іванні Дицьо і родині висловлюємо сердечні співчуття.

І. і П. Щербі.

З РІЗНИХ НАГОД

З нагоди 50-ліття подружжя Тараса і Марії Сливінських сиротам в Україні склали: 100 дол. – Т. і М. Сливінські; 25 дол. – В. і Я. Ковачі. **Разом 125 дол.**

М. Сливінська, скарбник

Пожертви за липень 2001 р.

Замість квітів на могилу бл. п. Юрія Горобійовського, який відійшов у вічність 22-го березня в м. Балтімор, членки 59-го Відділу СУА провели збірку на сиротинець. Склали: по 100 дол. – І. і Т. Коржі, Д. Войтович, В. і Д. Коржі; по 50 дол. – Л. Марковська, д-р. А. Лемішка, М. і І. Процінські, М. і Н. Базарки, М. і І. Ільчишини, М. і О. Полішуки, І. Марковський, Д. Кострубяк, І. і О. Траски, Ю. і М. Івашки, Ю. Корж, Р. і Л. Книші, О. і М. Кулиничі, Х. і М. Лисобеї, Кредитівка “Самопоміч”; по 30 дол. – О. Палійчук; по 25 дол. – М. і О. Коропецькі, С. і О. Чорні, Й. і Н. Зінкевичі, О. Бендюк, І. Корж-Паламар,

Пашин; по 20 дол. – Г. Самутин, О. Сушко, І. Яворська, С. і С. Поліщуки, Л. Хай, А. Магмонд, А. Чорний; по 10 дол. – А. Поліщук, М. і І. Вацлавів, Ю. Вацлавів, С. Татчин, А. і М. Царики; 5 дол. – Н. Н. Разом 1,425 дол.

Дочкам Ларисі Войтович і Таїсі Корж з родинами висловлюємо щиросердне співчуття.

Г. Самутин, голова Відділу.

У пам'ять нашої дорогої дружини і мами бл. п. Софії Новак, членки 36-го Відділу СУА, у восьму річницю склали 50 дол. сиротам в Україні.

П., І. і Л. Новаки.

У світлу пам'ять бл. п. Романа Лазора складаємо 50 дол. сиротам в Україні. Дружині Христині і родині висловлюємо щирі співчуття.

І. і А. Смолії.

ФОНД ЧОРНОБИЛЯ СУА

Пожертви за червень 2001 р.

150 дол. – 124-ий Відділ СУА в Ст.-Петербурзі, Фл.

\$35.60 – United Way of New York City, employee of Bristol-Myers Squibb.

\$24.96 – United Way of New York City, employee of Bristol-Myers Squibb.

У пам'ять бл. п. Юстини Надраги склали (через 19-ий Відділ СУА в Трентоні, Н.Дж.): 75 дол. – М. Тарнавська; по 50 дол. – А. Тарнавська, І. і Р. Василенки, І. і В. Міщенки, В. Шипайли, М. Шпаченко, В. і Ж. Маркевичі; 30 дол. – Р. і Д. Микитини; по 25 дол. – Л. Мриглоцька, Я. і Т. Сененки, Д. і І. Сеники, Л. і О. Сеники, О. Дубик, Д. Кузик, Р. і Л. Городиські, Ю. і О. Головачки, О. Великорідько, М. Глуцюк; по 20 дол. – О. і М. Мишки, Е. і Г. Мюлети, В. і Ж. Сидори, Я. Сидор, Т. Флот, Ю. Флот, С. Головка, Г. і Н. Посеви, О. і І. Микитини, А. Семкович, М. Мартиненко, Я. Кардаш З. і М. Городиські, М. Желихівська, Ю. і В. Лесинські; 15 дол. – Г. Школа; по 10 дол. – Г. Касприк, М. Головач, Е. Панасюк, С. Шелкевич, А. Турчин, Г. Бюкенен, А. і М. Бойцини, І. і К. Панчишини, Я. Лабка. Разом 1,060 дол.

М. Глуцюк, референтка суспільної опіки.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Омеяна Томича, товариша з гімназії в Дрогобичі, складаю 30 дол.

М. Кривокульська.

In memory of Roman Lazor we are donating \$25.

S. and M. M. Smykla.

У пам'ять бл. п. Анни Маціканич склали: по 100 дол. – Н. і Н. Сендзіки, Н. Дубик; 65 дол. – Дж. і Н. Дубики; 50 дол. – О. Дубик; 25 дол. – М. і Д. Копаниці, Р. і А. Гординські; М. і Д. Лашини; 20 дол. – Е. і Г. Обаранці. Разом 405 дол.

Н. Дубик.

У пам'ять бл. п. Михайла Білого склали (через 71-ий Відділ СУА в Джерзі Ситі, Н.-Дж.) HLR Dining Services/Employee Sales is donating \$50 on behalf of their employee, Mary Bilyj, whose father-in-law,

Michael Bilyj, recently passed away.

Г. Гаврилук.

У світлу пам'ять дорогої бл. п. Софії Темницької, членки 86-го Відділу СУА, складаємо 50 дол.

Т. Турянська за 86-ий Відділ СУА.

In memory of Anna Macikanycz a contribution of \$20 is made to the Chernobyl Fund of UNWLA by G. Pesce and M. A. Tigor.

In memory of Anna Macikanycz of Morrisville, PA, a contribution of \$75 is made to the Chernobyl Fund of UNWLA by the Partners of Curtin & Heefner, LLP.

B. Rappaport, administrator.

Пожертви за липень 2001 р.

Замість квітів на свіжу могилу моєї найдорожчої матері бл. п. Люби Дмитренко склали (через 46-ий Відділ СУА в Рочестері, Н.-Й.): 100 дол. – Т. і М. Баб'юки (дочка і зять); 50 дол. – К. Лялька; 25 дол. – Н. Баб'юк; по 20 дол. – П. і О. Баб'юки, А. і Ф. Балеї, А. і В. Мандзи, Х. Ковч. Разом 255 дол.

Т. Баб'юк, голова Відділу.

У світлу пам'ять бл. п. Христини Дицьо-Гільденбранд складаю 50 дол. Мамі Іванці, братові Ігореві, сестрі Донні висловлюю глибокі співчуття.

І. Біскуп.

Замість квітів на свіжу могилу нашої дорогої довголітньої приятельки бл. п. Рені Рушицької складаємо 50 дол. Родині висловлюємо наше щире співчуття.

Е. і Б. Казимири з родиною.

Діти школи Св. Христителя в Норт Гамптон, Па., провели, так званий, "Jelly Bean Contest", з якого склали: 35 дол. В. Хомин склав 10 дол. (через 91-ий Відділ СУА в Бетлегем, Па.). Разом 45 дол.

Н. Цегельська, голова Відділу.

У світлу пам'ять бл. п. Анатолія Самійленка, батька нашої членки Наталії Гросмен, членки 50-го Відділу в Ен-Арбор, Мі. склали: по 25 дол. – О. Гейз,

О. Маланчук, З. Бровинська, Б. Карсон; по 20 дол. – А. Гумецька, І. Портенко, О. Стельмах, Л. Чапельська; 10 дол. – Н. Стрихар. Разом: 230 дол.

Л. Чапельська, скарбник.

У пам'ять бл. п. Михайла Білого старшого склали (через 71-ий Відділ СУА, Джерзі Ситі, Н.-

Дж.): по 100 дол. – А. і М. Галушаки, П. Бакус; по 50 дол. – В. і Г. Гошмани, Х. Андрух; 30 дол. – М. Білій; В. і Р. Кароли, М. і М. Білі; 20 дол. – О. Тиньо. Разом: 400 дол.

За 71-ий Відділ Г. Гаврилюк.

МОЛОКО І БУЛОЧКА **НАЙМОЛОДШИМ ШКОЛЯРАМ УКРАЇНИ**

Пожертви за червень 2001 р.

1,000 дол. – учні Української Католицької школи Св. Йосафата в Рочестері, Н.-Й.

150 дол. – 124-ий Відділ СУА в Ст.-Петербурзі, Фл.

50 дол. – 71-ий Відділ, Провідіння в Бріджпорт, Конн. (через 73-ій Відділ СУА).

25 дол. О. Жовнірович через 47-ий Відділ СУА, Рочестер.

10 дол. – С. Волошин.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Василя Глухого, чоловіка членки 35-го Відділу СУА в Озон Парку, Н.-Й., Анелі Глухої склали: по 50 дол. – З. і О. Левицькі, Т. і А. Цигани, М. і О. Лаби; 42 дол. – Т. Щудло; по 40 дол. – родина Вільків; 25 дол. – М. Циган; по 20 дол. – М. і В. Волосянські, І. і А. Безубеки, М. Глухий, М. і Л. Павлики, родина Дашківих; по 10 дол. – Шутер, родина Цюпів, Р. Ігер, Р. Хмись, Малярчук, Р. Циган, родина Федориків, Сілео; по 5 дол. – Дикий, Федусь; 3 дол. – Михалюк. Разом 450 дол. з таким розподілом: 200 дол. – на Фонд Чорнобиля СУА; 200 дол. на акцію “Молоко і булочка наймолодшим школярам України” (50 дол. – на Пресовий Фонд).

О. Лаба, секретар.

П. Ковач, референтка суспільної опіки 73-го Відділу СУА, Округа Нова Англія, провела збірку на сніданки наймолодшим школярам України. Зібрали 450 дол.

М. Сливінська, скарбник.

Товариство Українських Сеньйорів у Філядельфії пожертвували 200 дол. на сніданки наймолодшим школярам України.

М. Данилів, член управи товариства.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Міри Грабець склали (через 33-ій Відділ СУА ім. Лесі Українки, Парма, Ог.): по 50 дол. – В. і Б. Лешньовські, З. і М. Голубці, І. Пік; 35 дол. – Е. Венто; по 30 дол. – Ю. і Д. Кульчицькі, М. Маланчук; по 25 дол. – В. і О. Хміляки, С. Кікта, О. Ковч, І. Лешньовська, В.

і В. Ліщинецькі; по 20 дол. – Д. і Ю. Федоріви, Л. Кармазин, І. Кашубинська, К. Лещинин, О. Топорович; по 15 дол. – В. і А. Лобури; І. і У. Россбороуґн. Разом 500 дол.

Л. Медицька, скарбник.

Округа СУА в Філядельфії складає 1,000 дол. на сніданки наймолодшим школярам України.

Г. Келер, скарбник.

Branch 108 of UNWLA donates \$184,50 to the Milk and Roll Project. These monies were raised from the Branch's Mother's Day Bake Sale.

G. P. Horbaty, treasurer.

Замість квітів на могилу бл. п. Романа Гординського склали (через 63-ій Відділ СУА), Округа Детройт: \$73 – Occupational Therapy Great Lakes. по 50 дол. – д-р М. В. Бек, О. і Т. Гишаки, С. і М. Голяни, В. Гординська, О. Дідошак, М. Зарицька, Ч. Кунинська, А. і Ф. Місьонґи, Л. і В. Сої, П. Трама ТТЕЕ; 30 дол. – О. і Б. Федоровичі; по 25 дол. – Л. і А. Дяківи, д-р Л. Дяків-Сістік, Х. Кунинська-Арфорд, Р. Лазарчук, О. Лідківська-Морган, М. і Б. Лісовські, Т. і М. Назаренки, “Оселя Діброва”, М. і Ю. Рихтицькі; по 20 дол. – Р. і В. Дигдали, М. Дідошак, Л. і С. Добровольські, Н. і Л. Гевки, Н. Ковік, І. Кошів, Д. Конюх, Я. Казанівська, К. Кучер, О. і М. Лісківські, У. і Р. Мазяки, С. Мокра-Псоцанська, О. Несторович, О. Процик, В. Санак, Р. і А. Чарніки, М. Шехович, С. Оглаб'як; по 15 дол. – М. Лісківська-Ліс, Х. і Т. Рудницькі; Б. і Р. Андрушківі, К. Антипів, А. Галів, О. Гевко, Т. Гусак, І. Іваницька, О. Панчак; по 10 дол. – О. Площанська, Т. Сливка. Разом 1,308 дол.

О. Гриньків, голова,

Б. Андрушків, скарбник.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Теодора Жеребного, батька нашої членки Марійки Філь, складаємо 20 дол. Шановній Марійці та родині висловлюємо глибоке співчуття.

99-ий Відділ СУА, Вотервліт, Н.-Й.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Романа Лазора (через 86-ий Відділ СУА) складаємо 50 дол. на сніданки наймолодшим школярам України.

Д. і Л. Курилки.

З РІЗНИХ НАГОД

З нагоди вінчання моєї онуки Ксені Савицької складаю (через 1-ий Відділ СУА в Нью-Йорку) 50 дол. на "Молоко і булочку наймолодшим школярам України".

З нагоди 50-ліття подружжя **Тараса і Марії Слівінських** сиротам в Україні склали: 100 дол. Т. і М. Слівінські, 25 дол. В. і Я. Ковачі. **Разом 125 дол.**

Пожертви за липень 2001 р.

11 дол. – Е. Іваничко.

У світлу пам'ять моєї найдорожчої мами бл. п. **Люби Дмитренко** склали (через 46-ий Відділ СУА, Рочестер, Н.-Й.): 200 дол. – Т. і М. Баб'юки (дочка і зять); 100 дол. – Н. і Дж. Болалеки (внучка), З. і Д. Гурани, М. і У. Баб'юки; 50 дол. – І. і Х. Чеховичі, Л. Шмігель, А. і С. Коби; 25 дол. – Н. Кравс, Х. Венгльовська, С. Станфілд, Я. і Л. Павловичі, Ф. і С. Вовковичі; 20 дол. – А. Генлей, О. і Д. Баб'юки, А. і П. Білоуси, Р. і І. Копі, А. і Л. Харамбури, П. Сміт, З. Кузіль; по 10 дол. – М. і П. Лилаки, М. і П. Климки, О. Лонкевич. **Разом: 945 дол.**

Т. Баб'юк, голова Відділу.

St. Nicholas Ukrainian Catholic School, Passaic, NJ writes: We have heard of the exceptional charitable works, which your organization has done, for our Ukrainian children. A traditional our school has been to give a certain portion of the earnings of one of our fund-

raisers to some charity. Therefore, please accept the enclosed check for \$233.00 to help those less fortunate.

May God continue to bless you and your families with abundant graces for your wonderful works of mercy.

Sincerely in Christ,
Sister Kathleen, SSMI.

У пам'ять бл. п. **Калини Ткачук-Миколенко** складаємо 25 дол. **Б. і Т. Карпенки.**

З РІЗНИХ НАГОД

З нагоди відходу на емеритуру Ірени Новак і уродин Уляни Тишинської складаємо 50 дол. на "Молоко і булочку наймолодшим школярам України" Обидві ювілятки – учительки, які вклали багато праці в нашої громаді в Мілвокі, Вискансин. Ювіляткам дякуємо за працю і бажаємо міцного здоров'я та mnogих літ!

Ю. Логущ, Н. Шимоняк, М. і Р. Гляски.

З нагоди святкування 75-ліття СУА 19-ий Відділ СУА ім. Лесі Українки, Трентон, Н.-Дж., провів збірку, на якій склали: 250 дол. – "Самопоміч" у Філядельфії; 25 дол. – Л. Мриглоцька; по 20 дол. – Т. Флот, М. Глушок; 15 дол. – Л. і Г. Обаранці; по 10 дол. – М. Кіржецький, С. Шилкевич, Н. і І. Гафтковичі, І. і М. і М. Шперналі, Д. Кузик, А. Турчин, М. і А. Бойцуни, О. Дубик, М. і З. Городиські, Л. Городиська, Х. Їжак; по 5 дол. – П. Балабан, Л. Датц. **Разом: 450 дол.**

За 19-ий Відділ М. Глушок.

ДОПОМОГА ЖЕРТВАМ ПОВЕНІ НА ЗАКАРПАТТІ

(продовження з вересня 2001)

Травень 2001 р.

21-ий Відділ СУА в Північному Брукліні, Н.-Й. провів збірку на допомогу жертвам повені в Закарпатті, на якій склали 350 дол.

Е. Ройовська, голова.

Червень 2001 р.

Через 1-ий Відділ СУА, Нью-Йорк, Н.-Й.: 500 дол. – 1-ий Відділ СУА; по 100 дол. – М. і А. Боб'яки, М. Федерко; по 50 дол. – д-р І. і Л. Магуни, В. і Л. Магуни; по 25 дол. – Г. Серант, Л. Микитич; по 20 дол. – Є. Гарайда, С. Гуменюк, А. Качарай, М. Мандзюк, А. Наташа, Р. Раковська, М. Савицька, Т. Савицька, С. Семущак, М. Соловій; по 10 дол. – С. Вацик, А. Данилюк, Л. Гой, С. Лопух, К. Папуга, Д. Чижик. **Разом 1,110 дол.**

4-ий СУА ім. Ганни Дмитерко-Ратич, Нью-Брансвік, Н.-Дж. склав 60 дол.

Через 22-ий Відділ СУА, Чикаго, Іл.: 200 дол. – 22-ий Відділ СУА, Чикаго, Іл.; по 100 дол. – Д. Недовіз, Н. і О. Поповичі; 60 дол. – М. Малецька; по 50 дол. – Ю. Війтович, О. Мартинюк, О. Мельник; 40 дол. – І. Горчинська; 30 дол. – М. і М. Методії; 25 дол. – Д. Бурштинська; по 20 дол. – Й. Богданик, О. Весоловський, А. Голик, С. Змурчинська, В. Камінський, М. Коваль, І. Логущ, Д. Менчинська, І. Припхан, М. Методій, О. Риндик, І. Савицька, П. і А. Слободяни, родина Тринзолинів, В. Цукровська, Л. Шеремета; по 15 дол. – С. Василюк, О. Требот; по 10 дол. – О. Бабій, А. Голик, О. Гадрова, Т. Дутко, А. Дикий, Н. Филипович, С. Залуцька, І. Корпан, С. Кралька, А. Кулик, А. Матусяк, І. Меришук, К. Мусак, І. Мищик, П. Подграбя, С. Регуш, М. Рошкевич, Г. Стецько, М. Шевчик, Є. Явна; по 5 дол. – Т. Бурдяк, А. Гера, І. Городиська, С. Кочій, С. Кухар, В. Лесняк, Е. Strus, Л. Шиб, Н.Н. **Разом 1,300 дол.**

Збірку провели
С. Форович і Ольга Мартинюк.

Через 43-й Відділ США ім. Олени Пчілки, Філядельфія, Па.: 50 дол. – А. Максимович; по 30 дол. – Т. Кузьмович, О. Стулковська, О. Шиприкевич; по 25 дол. – А. Олійник, Н. Оранська; по 20 дол. – К. Конрад, М. Куземська, А. Суха; по 15 дол. – М. Данилів, Е. Михалевська; по 10 дол. – С. Вовчок, О. Горасцька, С. Григорчук, Н. Кузьма, О. Лукасевич, І. Пенкальська, О. Поритко, А. Сагата, І. Субтельна, Л. Чайківська; по 5 дол. – А. Жилава, М. Плахта, Н. Пуйда, М. Угорчак. Разом 400 дол.

**А. Максимович, голова.
М. Куземська, скарбник.**

Через 36-й Відділ США ім. Ольги Басараб, Чикаго, Іл.: 100 дол. – St. Mary Society of the Nativity BVM Ukrainian Catholic Church.

Через 57-й Відділ США: 20 дол. – А. Ромах; 15 дол. – Р. Габровські. Разом 35 дол.

Я. Томич.

Через 64-й Відділ США, Нью-Йорк, Н.-Й.: 20 дол. – Н. Соневіцька; по 15 дол. – Л. Крушельницька, Л. Прокоп, С. Салдан; по 10 дол. – Л. Баб'юк, Н. Коваль, Н. Самокіш, по 5 дол. – О. Лозова, Х. Навроцька. Разом 105 дол.

Через 66-й Відділ США ім. Олени Кисілевської, Нью Гейвен, Конн.: 100 дол. – д-р О. Данко; по 50 дол. – І. Гладка, Я. Гладкий, Л. Фіцалович; 40 дол. – 66-й Відділ США; 25 дол. – М. Кульчицька, І. Мандич, М. Романюк; по 20 дол. – М. Висовська, Б. Данко, О. Дубно, А. Гіна, Е. Іванів, Л. Козюпа, І. Лодинська, Х. Мандич-Сенторе, І. Олещук, Я. Попель, О. Посполіта, М. Цуркан, В. Юречко; 15 дол. – І. Марків; по 10 дол. – С. Данів, Л. Данило, І. Гузик, Й. Собко, Н. Цибрівська; по 5 дол. – М. Троян, Н. Цибрівська. Разом 700 дол.

645 дол. – 68-й Відділ США, Сиракузи, Н.-Й.

190 дол. – 68-й Відділ США, Сиракузи, Н.-Й.

Через 71-й Відділ США, Джерзі Ситі, Н.-Дж.: 500 дол. – Українська Католицька церква св. Петра і Павла Джерзі Ситі; 250 дол. – Українська Федеральна Кредитова Спілка “Самопоміч” Н Дж. Відділ; по 100 дол. – 71-й Відділ США, Н. Г. Мосаковська, О. Мосаковська, УНА Відділ 170; 60 дол. – Організація Оборони Лемківщини в Джерзі Ситі; по 50 дол. – Т. і С. Білоуси, А. Фусяк, С. і Д. Краченко, С. Максимчук, М. Мацях, С. Мацях, І. Муха, М. і І. Пилипчаки, Українська Кредитівка “Самопоміч”, Джерзі Ситі, родина Чуйків; 30 дол. – Т. і О. Доманські; 25 дол. – В. і Н. Сохани; по 20 дол. – С. і Ю. Бараники, В. і Г. Білик, С. Горас, Г. Гаврилук, З. і О. Гальковичі, П. Гоманецька, М. і Г. Романіви, А. Сибі, Б. і Б. Жарські, О. і А. Зубрицькі;

по 10 дол. – І. і А. Вішки; П. Фуга, М. Фурі, В. Геба, М. Галушак, А. Калинович, Х. Кахнич, П. Костик, М. Рут, А. Тізіо, Д. і А. Тхіри, І. і М. Шевчуки, П. Шеремета; 5 дол. – П. Васько. Разом 2,100 дол.

Г. Гаврилук.

Через 78-й Відділ США ім. О. Степанів, Вашингтон, Д.К.: по 100 дол. – С. Бойчук, К. Луц, д-р С. і Т. Тимків; по 50 дол. – А. і Л. Бігуни, І. і Т. Вітковицькі, В. і Т. Демчуки, К. and I. Graves, О. і М. Качмарські, І. Кость, І. Кривуцький і М. Ясінська, К. Кузьмич, М. Лішак, о. Т. і Я. Лончина, К. Слоневська, Н. і М. Терлецькі, Т. Терлецька, Х. Шепелява, Х. і Р. Ясінські, Б. і Т. Ясінські; по 40 дол. – Х. Соневіцька, Р. і М. Хом'яки; по 30 дол. – Б. і У. Глинські, С. Царик, Е. і Л. Ярославичі; по 25 дол. – З. Гарабач, Я. і Б. Гелети, І. і Д. Калиновичі, В. і О. Леви, Б. Малко, Х. Оришкевич, Н. і Л. Пилипці, Р. і М. Слоневські, Е. і М. Шморгуни, М. Г. Юрач; по 20 дол. – Д. А. Базарко, Н. і М. Базарки, Л. Белендук, В. і Д. Васильківські, Т. Вітковицька, О. і О. Дацьківи, Ю. і О. Добчанські, Р. Драбик, Ю. Гнатів, Р. Гнатів, А. Книш, Л. Курилас, О. і Х. Пацлавські, А. Сілецька, М. Ярославич-Голдер; по 15 дол. – С. і Х. Деміденки, Л. Фонтана, Ю. і О. Нестеруки, Л. Турчин; по 10 дол. – Р. і М. Бергмани, І. Делсуліс, Р. Ференцевич, М. і О. Губчаки, Х. Кіналь, Х. Кузьмович, Р. Маринович, Я. Мелех, Д. Небеш, Е. Процінська, Л. Процик, Р. і М. Сербини, І. Ставнича; 5 дол. – О. Гучковський. Разом 2,015 дол.

Через 81-й Відділ США. 40 дол. – Т. Обушкевич.

Через 90-й Відділ США ім. Олени Степанів, Філядельфія, Па. Замість квітів на могилу бл. п. Сергія Ганушака, брата Сясі Фаріон, склали: 100 дол. – Т. і А. Хархаліси; 50 дол. – О. і Є. Фаріони. Сясі Фаріон висловлюємо шире співчуття.

Через 90-й Відділ США ім. Олени Степанів, Філядельфія, Па.: 50 дол. – Т. і О. Новосівські; по 25 дол. – І. Бойко-Паар, Н. Даниленко, Х. М. Їжак, В. Кліш, М. Кондрат; 20 дол. – Є. Гардецька, К. Козак, В. і З. Романіви, В. Савчин, І. Щерба; по 10 дол. – Н. Вайда, І. Дяків, Р. Гіліцінська, С. Змуркевич, М. Камінська, Г. Кривуша, Н. Лучанко, Т. Мельничук, І. Пастушак, М. Пеленська, Н. Петрик, І. і Н. Савчуки, Л. Сілецька, Г. Ступень, Я. Ткачук, І. Тимчук, Х. Турченко, Х. Чорпіта, Д. Шуст; по 5 дол. – Т. Воляннюк, М. Лися, Н.Н., Л. Одежинська. Разом 635 дол.

Через 90-й Відділ США.: 200 дол. – Х. і М. Ринасевичі;

70 дол. – І. і М. Коці; 20 дол. – К. і А. Буки; 10 дол. – З. Чехович. Разом 300 дол.

Закінчення на стор. 38.

НАШИМ ДІТЯМ

Марія ПРИГАРА

ПЕРШИЙ ДЕНЬ

Що за диво сталось в нашім місті?
Йдуть до школи квіти пишнолісті.
Поспішають айстри та нагідки,
Тільки квітка хилиться до квітки.

Дріботять жоржини і левкої,
Ви юрби не бачили такої.
Поставали біля школи в пари,
Зайняли навколо тротуари.

І говорить айстра до жоржини:
– От уже й дзвінок за дві хвилини.
А ромен всміхається красолі:
– Правда, добре вчитися у школі?

...Та хіба ж сміятись вміють квіти?
Ні питать не вміють, ні ходити.
Не садок розцвівся тут, не грядка –
Біля школи хлопчики й дівчатка.

Це вони прийшли сюди з квітками.
Бо сьогодні стали школярами.

Степан СТЕЛЬМАЩУК

МАРІЙКА ПІДГРЯНКА

У гуцульському селі Білі Ослави, що недалеко Надвірної на колишній Станіславівщині (тепер Івано-Франківщина) у родині лісничого Омеляна Ленерта 29 березня 1881 р. народилася дівчинка, яку назвали Марією. Росла вона серед розкішної природи гуцульського краю, оповитого таїною легенд, під опікою добрих батьків, що дуже шанували народні звичаї та обряди, і рідного дідуся – священика Миколи Волошина.

Материні казки й пісні, різні простолюдні оповідки вже змалку чарували та духовно збагачували допитливу Марієчку, будили її уяву.

Та батькові не до снаги було дати освіту всім своїм дітям (всього Ленерти благословили у світ п'ять дочок і одного сина) – її здобув лише син. Марійка ж закінчила двокласну школу в селі Уторопи, що на Косівщині, куди 1888 року переїхали батьки.

Однак допитливу і розумну Марію аж ніяк не влаштовувала готована їй, як і чотирьом молодшим сестрам, доля домогосподарки.

Дівчина часто гостювала у свого дідуся-священика, який мешкав у селі Заріччя і мав велику бібліотеку клясичної літератури. Читала Марія Тараса Шевченка і Юрія Федьковича. А що свого не цуралася, а ще й чужому наувчалася, то вже тоді польською мовою читала Адама Міцкевича, німецькою – Йогана Шіллера, Генріха Гейне, Йогана Гете.

Дуже старанно працювала Марійка над собою, і це дало змогу у дев'ятнадцятирічному віці (1900 р.) скласти екстерном (тобто за попередньою самостійною підготовкою) екзамен

за вчительську семінарію у Львові. Так вона здобула фах, про який мріяла, і стала народною вчителькою. Понад сорок років учителювала Марія Ленерт у сільських школах Західної України і мала добру славу освіченої інтелігентки, несла людям світло і добро. А це було не легко, бо в Україні один окупаційний уряд змінювався іншим, ще жорстокішим. А вони, особливо останній, московський, дуже неприхильно ставилися до української культури й освіти. Діяльність народної вчительки – то не тільки шкільні години і забави з дітьми на перервах. Вона йшла під селянські стріхи й учила матерів-господарок правильно доглядати за немовлятами, готувати смачні страви, підтримувати затишок в оселі. Навіть могла дещо порадити з медицини, агрономії, ветеринарії.

Поезією Марія захопилася ще в юності. А що походила з гуцульського прикарпаття, то й прибрала собі таке гарне літературне ім'я (псевдонім) – Марійка Підгір'янка, з яким і увійшла в історію української літератури.

Марійка була наділена неабияким поетичним хистом, що прислужився їй, зокрема, під час навчання і виховання школярів. Її щирі мелодійні вірші допомагали дітям запам'ятати букви, засвоїти арифметичні дії, пояснювали різноманітні явища природи.

Багато віршів написала Марійка Підгір'янка для дітей, на яких в любові до рідного краю, до України виховала кілька поколінь українських діточок.

Свій творчий і земний шлях закінчила Марійка Підгір'янка у передмісті Львова – Рудному, проживши 82 роки славного і чесного життя.

Вірші, казки, п'єси, загадки – це багатий спадок, який залишила нам наша вчителька. Користаймо з нього, бо й на сьогодні він є дуже потрібний і українській школі, і українським дітям.

Вірші і пісні Марійки Підгір'янки допоможуть рости добрими, розумними і дужими, бо, хоча

“Дитячі у вас серденька,
Та щире у них чуття,
Любити Україну
Будуть ціле життя”.

Вірила в це Марійка Підгір'янка, 120-літній ювілей якої відзначаємо у цьому році.

БІЛЧИНІ ГОРІШКИ

Позривала жвава білка
З ліщини горішки
Та понесла продавати
На ярмарок пішки.

Нащо тобі, жвава білко,
Горішки носити?
Прийдуть діти в ліс до тебе
Та будуть просити...

Нащо тобі, жвава білко,
В путі бідувати?
Прийдуть діти в ліс до тебе –
Будуть ласувати.

ЇЖАЧКИ

Три маленькі
Їжачки
Мають гарні
Книжечки.
По дві книжки
Кожен має...
Скільки разом –
Хто з вас знає.

НА ВОЛІ

На зеленій гілці пташка співала. Мила звучна співанка сад звеселяла. Та зловила дівчинка пташку співучу та всадила у клітку блискучу. І дає їй їсти, водичку носить.

– Співай мені співанки! – пташечку просить.

Не їсть, не п'є пташка, сидить тихенько, опустила крильця, ние серденько.

– Чому не хочеш пташечко, їсти і пити? Чи в золотій кліточці зле тобі жити?

– На зеленій гілочці люблю співати, а в золотій клітці треба вмирати... Бо в садку на гілці вільно я жила, а золота клітка – моя могила.

Пожаліла дівчинка пташку співучу, відчинила кліточку гарну, блискучу. Стрепенула пташечка втішно крильцями, задзвеніла співанка полем, лугами.

Через 91-ий Відділ США ім. Олени Кисілевської, Бетлегем, Па.: 10 дол. – А. і О. Кіпи; **по 50 дол.** – З. Галібей, д-р І. Н. і М. Федорів, д-р П. і Л. Козіцькі, Е. і Б. Михайлів, Ю. і Н. Цегельські; **по 25 дол.** – О. і Н. Кідди, М. і М. Спрінгери, О. Цегельська; **по 20 дол.** – О. і Н. Балицькі, І. Бачинська, І. і Л. Бугаї, М. Кальба, Н. і М. Корчеві, Т. Савчук; **15 дол.** – V. and A. Yost; **по 10 дол.** – П. Деревецький, М. Maryhan, М. і А. Онеські, С. Sieling; **по 5 дол.** – Н. А. Karol, Т. Noe, М. Obai, А. Парашак, О. Лемеха, Х. Попович, В. Хома, Л. Цап; **4.50 дол.** – М. і М. Белрецькі. **Разом 644.50 дол.**

93-ий Відділ ім. Олени Степанів, Гартфорд, Конн.: по 100 дол. – П. Бзовицький, д-р М. і І. Яцухи, М. Кузьо, М. і М. Ломаги, М. і Д. Петрицькі; **по 50 дол.** – І. Чайковська, К. Гадзевич, Я. Кукіль, О. і О. Кузьми, Ю. Масник, М. Нестерук, Ю. Нестерук, Г. Нестерук, О. і А. Пришляк, В. Теслюк, Р. Воробель; **45 дол.** – 93-ий Відділ США; **по 40 дол.** – С. Стасишин, Г. Волянська; **по 30 дол.** – О. Хоритончук, П. і Г. Гунчаки, Е. Ковальська; **по 25 дол.** – І. Остап'юк, К. Оприско, Г. Рудий; **по 20 дол.** – Н. Федеркевич, І. Кливак, В. Когут, І. Левська, О. Мединська, М. Мороз, Р. і С. Платоші; **по 10 дол.** – М. Мек Едамс, О. Рудзінська. **Разом 1,500 дол.**

Я. Кукіль.

Через 97-ий Відділ США ім. Марусі Бек, Баффало, Н.-Й.: по 50 дол. – В. Грушецька, Н. А. Сантарсієро; **по 20 дол.** – Б. і Х. Бейгери, М. і А. Вашураки, І. Вороняк, З. і К. Депутати, Л. Цьолко, Д. і М. Дикі, Н. Дикий, Л. Грешишин, Б. Іскало, Ф. Іскало, А. Коман, Л. Коритко, В. і Г. Ковалі, О. Ловні, Д. Мацьків, Е. Бик-Міневич, Н.Н., А. І. Пергач, А. і Р. Пікаси, Р. Шкільна-Скробала, М. Стасюк, G. Szczublewski, М. Терebas, Д. Яремко; **по 15 дол.** – О. Chutko, М. Malczewsky; **по 10 дол.** – М. Буртяк, І. Гнатик, А. Конопська, І. Коман, С. Куклич, М. Лещишин, А. Марко, А. Новіцька, Г. Пехончик, Н. Сайкевич, М. Саміло, Л. Самоговка; **по 5 дол.** – П. Вортко, П. М. Вортко, Р. Eckhart, А. Kroczyński, М. Наливайко, М. Ортинський, Д. Сенів, М. Шулл, А. Швець, С. Святківський; **по 1 дол.** – М. Jordan, С. Мандзик. **Разом 782 дол.**

Збірку провела М. Стасюк.

Парафіяни православної церкви св. Миколая Київського Патріархату в Купер Ситі, Фл., склали **560 дол.**

Український Культурний Центр в Голівуді, Фл. склав **500 дол.**

50 дол. – В. Dzamba.

Через 3-ий Відділ США. 230 дол. – 3-ий Відділ, Фінікс, Арізона, УККА-Фінікс; **100 дол.** – М. Дидик; **по 50 дол.** – S. and C. Cobbs, С. Михайлів, Р. Пилип'як; **по 30 дол.** – М. Жуковський, М. Макнобей-УККА; **по 25 дол.** – О. Біскуп, Р. Фук, Т. і І. Масні; **20 дол.** – М. Анашук, Г. і О. Сливки; **15 дол.** – Б. Фостяк; **по 10 дол.** – І. С. Біскуп, М. Демчук, Т. і Н. Дудуни, А. Закала, Й. і М. Гроли, І. Гриневиц, В. і М. Луціви, М. Розинський, М. Тухліновська; **5 дол.** – М. Надбережна, З. Ясінська. **Разом 1,000 дол.**

Збірку провела О. Біскуп.

Через 10-ий Відділ США ім. Лесі Українки, Філядельфія, Па. 50 дол. – 10-ий Відділ США; **40 дол.** – А. Марчиха; **по 25 дол.** – Г. Гомзяк, О. Татунчак; **по 20 дол.** – О. Васюта, Т. Гарасевич, А. Зароцька, А. Дзюнич, Б. Луців, Г. Утриско, К. Янковська; **по 10 дол.** – А. Лихо, Є. Харків. **Разом 300 дол.**

Через 19-ий Відділ США в Трентоні, Н. Дж. 150 дол. – С. Головка; **100 дол.** – М. Кравчук; **по 50 дол.** – М. і А. Яворські, С. і Дж. Лешчуки, В. Сендзік, Л. Мриглоцька, Я. Плис, М. і З. Городиські; **по 40 дол.** – А. А., М. Спірала; **30 дол.** – о. Б. Желехівський; **по 25 дол.** – О. Микитин, О. Дубик, М. Глушок, Л. і О. Сеники, Н. і І. Гафтковичі, Г. Пачковська, К. Сояк, Б. Желехівський, У. Томич; **по 20 дол.** – Я. Лабка, А. і М. Бойцуни, П. Терещук, Л. і С. Кіржецькі, Л. і Е. Обаранці, Д. і І. Сеники, О. Великорідько, М. Глушок, С. Шилкевич, Л. і Р. Городиські, І. Парубченко, Р. Дейнека, М. Усунова, Приходько, О. Анджелоні, Г. Швець, М. Лещук; **10 дол.** – Ю. Галайдіда, Д. Осадца, О. Кльоц, Б. Станько, А. Турчин, М. Мартиненко, М. Томич, С. Шулл, М. Мартиненко мол; **7 дол.** – М. Нурко; **по 5 дол.** – А. Н. Грешко, Й. Сабат, Л. Міхалік, С. Франкс, Й. Скагов, М. Котрел. **Разом 1,352 дол.**

М. Глушок, референтка суспільної опіки.

Через 22-ий Відділ США, Чікаго, Іл. По 20 дол. – Л. Бойко, І. Букачик, Я. Гупало, А. Самбірська, К. Чайковська, Л. Шеремета, В. Шабльовський; **по 10 дол.** – Д. Балух, М. Грицик, Н. Дзидзан, П. Михайлишин, М. Орлич, О. Плашкевич, В. Потятиник, М. Слітнюк; **5 дол.** – І. Пеляк. **Разом 225 дол.**

Через 29-ий Відділ США ім. 500 Героїнь Кінгірі, Чікаго, Іл. По 25 дол. – Е. Вишницька, Д. Ярославич; **по 20 дол.** – Л. Коломиєць, Л. Косик, Д. Маркусь, О. Савин, Т. Тищенко; **по 15 дол.** – Є. Зеленко, Ю. Кокорудз; **по 10 дол.** – Г. Вандзура, О. Весоловська, М. Волинець, О. Дяченко, Д. Дика, К. Івасишин, В. Трошук. **Разом 250 дол.**

Ю. Кокорудз, голова 29-го Відділу США.

Через 63-й Відділ США ім. Софії Русової, Дітройт, Міч. 65 дол. – 63-й Відділ США; по 25 дол. – Б. Андрушків, К. Антипів, О. Процик; по 20 дол. – І. Березюк, О. Макар, Є. Муштук; по 10 дол. – О. Богай, О. Гевко, М. Готра, О. Гринків, О. Гищак, І. Костів, Є. Крикун, В. Сірий, Т. Сливка; по 5 дол. – І. Іваницька, О. Несторович. **Разом 300 дол.**

67-й Відділ США ім. Мілени Рудницької у Філядельфії, Па. склав 350 дол.
В. Вакуловська, скарбник Відділу.

Через 68-й Відділ США, Сиракузи, Н.-Й. 300 дол. – P. Scrincoşky; 200 дол. – St. John the Baptist Church (coffee hour collections and donations); 100 дол. – M. Porcynaluk; 50 дол. – T. Bocop, T. and M. Szorobura; по 25 дол. – Д. Бутенко, Ю. Сидорович; по 20 дол. – A. Forkhamer, M. Гавур, Guzelak, O. і Г. Грищики, Н. Шаран, М. Середович; по 10 дол. – В. Гвозда, W. Rewiuk, L. Sawa, M. Sydorowych, D. and M. Tyshko; 5 дол. – М. Артимонович. **Разом 925 дол.**

Через 70-й Відділ США ім. Віри Бабенко, Пассейк, Н.-Дж. По 100 дол. – О. Склепкович, Б. Чайковський; по 25 дол. – О. Мочула, І. Цапар; по 20 дол. – М. Бакалець, Г. Бобиляк, М. Борбич, С. Квасовська, Д. Колатало, К. Кордуба, З. Коханевич, Ю. Котляр, М. Мартинюк, В. Марущак; 10 дол. – О. Путикевич. **Разом 470 дол.**

Через 71-й Відділ США, Джерзі Ситі, Н.-Дж. 300 дол. – родина Старанків; 50 дол. – А. Сененко; 20 дол. – родина Тиличків; 10 дол. – П. Лукачин. **Разом 380 дол.**

Через 73-й Відділ США, Бріджпорт, Конн. 50 дол. – родина Якимців; 20 дол. – В. Пелешук. **Разом 70 дол.**

Через 83-й Відділ США, Нью-Йорк, Н.-Й. По 100 дол. – Б. Галаган, М. і Л. Галіви, О. Савків, Я. і

М. Томоруги; по 50 дол. – М. і А. Гірняки, А. і Л. Закревські, Б. і Д. Кекіші, Б. Кекіш, П. і Л. Міхалевичі, В. і А. Сафіяни, д-р Г. В. Чолган, Ю. і М. Штогрини; по 25 дол. – Д. Кравець, М. Луцик, Б. і Е. Савківи, М. Ярош; по 20 дол. – Г. Оберішин, А. Плескун, Г. Процюк, Л. Хома, Л. Юзенів; по 10 дол. – Д. Дроздовська, П. Літепло, Л. Павлович, М. Свідрук, А. Юзенів. **Разом 1,050 дол.**

Через 83-й Відділ США, Нью-Йорк, Н.-Й. По 50 дол. – М. Боднар, В. і А. Рак; 25 дол. – В. і О. Роговські. **Разом 125 дол.**

Через 106-й Відділ США. По 50 дол. – Ю. і І. Стахови, А. Макух (вільна членка США, Каліфорнія).

Через 108-й Відділ США ім. Олени Лотоцької, Нью-Гейвен, Кт. 100 дол. – М. Антонішин; по 25 дол. – Д. Марків, М. Рудик, R. Thibodeau, X. Шелдон; по 20 дол. – Є. Гарвій, О. Франчак; по 10 дол. – A. Altrui, Д. Брочинська, Г. Марків, М. Е. Мікоські, Р. Репун, М. Степанець, В. Тимишин, Н. Троян; по 5 дол. – Р. Долішна, М. Гуненко, Л. Заяць, М. Мурин; 4 дол. – M. Smith; 2 дол. – M. McAdam; 1 дол. – Є. Бойко, Л. Буцьок, Ф. Дмитко, К. Е. Колеснік, N. R. Langer. **Разом 351 дол.**

1,000 дол. – Ukrainian Medical Association of North America, Inc. 50 дол. – Л. Клячко.

СПРОСТУВАННЯ

У числі за липень-серпень (стор. 29, ліва колонка) у пожертвах на Фонд Суспільної Опіки слід читати: Зі спадку Ірини Гриневиц ... складаємо 1,000 дол. сиротам в Україні.

Ірина Гладка (за 66-ий Відділ).

У пожертвах, складених для поводян Закарпаття (стор.31, права колонка) слід читати: 95-ий Відділ ім. Катерини Зарицької-Сороки, Покінсі, Н.-Й. дарує 200 дол.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

**Р. Кекіш, скарбник,
Н. Шмігель, референтка суспільної опіки США.**

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Квітень 2001

ДАТКИ

1,000 дол. – д-р Ю. Трухлий; **200 дол.** – L. Hnatow; **125 дол.** – М. і О. Прадивуси; по **100 дол.** – М. Савицька, С. Головка, О. і М. Крички, Р.

“НАШЕ ЖИТТЯ”, ВЕРЕСЕНЬ 2001

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

Подпірка, Т. і М. Шоробури, Б. і О. Стахови, Е. і Т. Гомери; по 50 дол. – А. Плескун, Н. Микетей, М. Хемич, І. Пілаг, М. і О. Пелтишини, О. Лукашевич-Полон, д-р Я. і М. Колибабуки, K. Williams, P. Dent, Л. і О. Мостовичі, О. Мішко, М. Мисишин; **40 дол.** – О. Кекіш, В. Король (Pfizer Foundation); по **25 дол.** –

В. і С. Майовичі, А. Рудакевич, М. Оленська, І. Петрик, О. і М. Кебали, М. і А. Баранкевичі, З. Кулинич, В. Кавка, О. Серафим, В. Сендзік, М. Дем'янович, А. і К. Буки, д-р Д. Стахів, д-р В. Слободянюк-Тригос, М. і Ж. Мілянчи, Б. і О. Богословці, В. і С. Сенежаки, С. Киньо, А. Третяк, О. Салдит, Т. і Г. Зенюки, З. і Л. Завадовичі, І. Котт, Л. Хома, М. Жуковська, С. Андрушків; по 20 дол. – J. Muc, H. and E. Swiatkiwsky, Б. Гіряк, А. Король, М. Сольчаник, д-р Р. і д-р С. Барановські, В. Сімків, М. і Н. Слободинські, Б. Принада, Б. і Л. Кутні, О. Небеш, О. Федунець, Е. Вох, М. Білінська, В. Слободян, О. Одуляк, О. Макарушка-Колодій, В. і М. Панчаки, М. Борковська; по 15 дол. – Е. Марченко, К. Graham; по 10 дол. – М. Meleta, В. Кузик, І. Твердохліб, С. Салдан, М. Проценко, М. Захарків, П. Грицак, І. Чомко, В. і Р. Романовичі, С. Belghaus, В. Кліш, В. Музика, А. Стахнів, В. Войтович, О. Вишневецька, І. Васьків, М. Тренза, Р. Запутович, О. Мандибур, П. Костишин, Н. Пазуник, Я. Гапій, І. Павлічка, S. Klemick; по 5 дол. – А. Слосаренко, М. Дзюбан, І. Петрі; 2 дол. – О. Буката.

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

3,500 дол. – М. Гнатейко (B. D. Matching Gift Program); 2,000 дол. – В. S. Tomko (C. R. Bard Inc.); по 1,000 дол. – Н. Н. (П. Ф.), М. і Х. Мельники, В. Цетенко, Р. Мілянчи (The Chase Manhattan Foundation); по 500 дол. – Ю. Охримович, Самопоміч – Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка, Ньюарк, Н.-Дж., V. Trojan and M. Carthy, С. і Г. Максимюки, Товариство Українських Інженерів, Відділ у Філадельфії; 250 дол. – О. Ганас; по 200 дол. – Н. Масик, 36-ий Відділ США; 150 дол. – М. і І. Ібури; по 100 дол. – А. Литвин, С. Чорна, О. Раго, С. Мандзик, Я. і М. Томоруги, Т. Сидоряк, Б. Титла, А. і І. Макарі, О. Качала, Р. Подпірка, О. Гуглевич, М. Борковська, Ю. і д-р Н. Струтинські, Л. Бойко, д-р А. і Р. Ріпецькі, Б. і Х. Турченко, М. Кіес, W. and J. Markewycz, С. Тумків and J. Hanfin, M. S. Zilg; по 50 дол. – Е. і А. Гілі, В. і З. Романіві, В. і П. Шпачинські, Л. Артимишин, Д. Геча, К. Григорович, П. Похмурська, В. і О. Балабани, Н. Лукашевич-Полон, О. Дутка, Р. and E. Yankoschuk, M. Dushnyck; 40 дол. – І. Шевчук; по 25 дол. – А. К. Берчук, І. Каратницька, І. і М. Лушки, А. Думка, О. де ля Кава, С. А. Longinotti, М. і З. Миськови, Д. Мельник, Л. Клячко, І. і А. Яриші, Я. Букачевський, А. і К. Буки, д-р Д. Стахів, д-р В. Слободянюк-Тригос, М. і Ж. Мілянчи, Б. і О. Богословці, В. і С. Сенежаки, В. Саленко, А. Безкоровайна, С. Барусевич, В. і М. Плакиди, Л. Коцоба, О. Кокодинська, Б. і І. Рабії, М. Пінага, А. Вариха, М. Курчак, Ц. Дебайло, Ю. Онуфрив, М. Терлецька-Едвардс (Signal Foundation); по 20 дол. – Е. Бучма, І. і М. Шевчуки, І. Рішко, М. Батьків, О. Вишневецька, П. Одарченко, М. Тренза, І. Білевич, І. Жовнір, Д. Цвіль, І. Пилипча, М. Хомяк; по 15

дол. – М. Кривокульська, І. Черешня; по 10 дол. – М. Струк, К. Терлецька, А. Білевич, І. і Л. Мокеї, М. Цибик, І. Васьків, Я. Яцковський, Р. Запутович, S. Klemick; по 5 дол. – Carini Family, О. Буртик.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У пам'ять бл. п. Люїзи Пеленської складемо 100 дол. **З., Я. і Х. Снилики.**

У пам'ять бл. п. Люби Раковської склали: по 50 дол. – І. і О. Раковські, Ю. Залізник, Я. і М. Томоруги, М. Вишивана; по 25 дол. – С. Савчук, Я. і Л. Черники, М. Данилюк, Я. і І. Куровицькі; 20 дол. – Н. Бігун.

У пам'ять наших батьків Романа і Ірени Домбчевських та Дениса і Софії Навроцьких складаємо 500 дол.

Ю. і Х. Навроцькі.

У пам'ять бл. п. Стефана Покори склали: по 50 дол. – М. Бакалець, І. і М. Борбичі, А. Ваньо, О. і Д. Темницькі; по 25 дол. – К. Кордуба, І. і С. Марченки, І. і О. Буртики; по 20 дол. – О. Путакевич, І. Цапар.

З НАГОДИ

Вшановуючи 90-ліття моїх дорогих сестер – Емілії Бобиляк і Теодори Бобиляк-Гарасимович, складаю 2, 000 дол. на Будівельний Фонд УМ.

О. Бобиляк.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ПОТРЕБИ УМ

У пам'ять моєї сестри бл. п. Марти Попович-Олійник складаю 100 дол.

Т. Бутович.

У світлу пам'ять бл. п. Софії Стецури родина і приятелі склали: 300 дол. – К. і М. Кардовичі; по 200 дол. – Л. і Л. Онишкевичі, О. і Х. Самійленки; по 150 дол. – О. і Л. Пясецькі, Р. і М. Слоневські; по 100 дол. – Е. і Л. Яросевичі, З. і Б. Онишкевичі, Ю. і О. Раковські, д-р О. і В. Тершаківці, д-р І. і М. Воевідки; по 50 дол. – Р. Стецура, М. Стецура, д-р О. і Д. Слоневські, О. і Я. Гапії, Р. і М. Навроцькі, А. Шалаута, І. і О. Левицькі, Л. і Д. Рівели, І. і У. Сосі, Ю. і М. Михайлоки, В. і М. Тершаківці, І. і Д. Турянські, С. і Г. Якубовичі; по 30 дол. – Ю. і М. Терпиляки, Т. Турянська, В. Корнага.

Замість квітів на могилу моєї дорогої приятельки бл. п. Люби Хоми-Мельник складаю 50 дол. Синам та братові Плятонові з родинами висловлюю глибокі співчуття.

Е. Добчанська.

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ!

Управа та адміністрація Українського Музею.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ
Іванна Рожанковська
Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Томоруг
Софія Геврик

Оксана Фаріон

Мотря Воевідка-Слоневська

Варка Бачинська

Омеляна Рогожа

Надя Цвях

Анна Максимович

Марта Богачевська-Хомяк

Ірина Стецьків

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- кореспондентка секретарка
- скарбник
- для справ преси
- вільний член
- вільний член

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

- Наталія Гевко — Дітройт
- Стефанія Вочок — Філадельфія
- Надія Савчук — Нью-Йорк
- Марта Стасюк — Північний Нью-Йорк
- Марія Полянська — Нью Джерзі
- Іванна Шкарупа — Огайо
- Любомира Калін — Чикаго
- Зоряна Мишталь — Нова Англія
- Теодозія Кушнір — Центральний Нью-Йорк
- Марія Одежинська — зв'язкова далеко віддалених відділів

РЕФЕРЕНТУРИ

Надія Шмігель
Катерина Івасишин
Марія Пазуняк
Люба Більовщук
Ольга Тритяк
Марта Пеленська

- суспільної опіки
- виховна
- музейна
- стипендій
- архівальна
- екології

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

- Іванна Ратич — голова
- Таїсса Турянська — член
- Лідія Черник — член
- Надія Цвях — заступниця
- Рома Шуган — заступниця

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадниченко — редактор англійської частини журналу

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS

Iwanna Rozankowskyj
Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Maria Tomorug
Sophia Hewryk
Oxana Farion
Motria Voyevodka-Slonievsky
Barbara Bachynsky
Omelana Rohoza
Nadia Cwiach
Anna Maksymowych
Martha Bohachevsky-Chomiak
Irena Stecki

- 1-st Vice President
- 2nd VP — Membership
- 3rd VP — Culture
- 4th VP — Public Relations
- Recording Secretary
- Corresponding Secretary
- Treasurer
- Press
- Member-at-Large
- Member-at-Large

REGIONAL COUNCILS

- Natalia Hewko — Detroit
- Stefany Wochok — Philadelphia
- Nadia Sawczuk — New York City
- Martha Stasiuk — New York - North
- Maria Polanskyj — New Jersey
- Iwanna Shkarupa — Ohio
- Lubomyra Kalin — Chicago
- Zoryana Mishtal — New England
- Theodosia Kushnir — New York - Central
- Maria Odezhynska — Liaison for Branches-at-Large

STANDING COMMITTEES

Nadia Shmigal
Katherine Iwasyshyn
Maria Pazuniak

Luba Bilowchtchuk
Olga Trytyak
Marta Pelensky

- Social Welfare Chairwoman
- Education Chairwomen
- Art/Museum Chairwoman
- Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
- Archives Chairwoman
- Ecology Chairwoman

Irena Chaban — Editor-in-Chief "Our Life"
Tamara Stadnychenko — English editor "Our Life"

AUDITING COMMITTEE

- Joanna Ratych — Chairwoman
- Taissa Turiansky — Member
- Lidia Czernyk — Member
- Roma Shuhan — Alternate

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS:

108 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646; Fax: (212) 533-5237

Електронна пошта / e-mail: irynek@aol.com
<http://www.unwla.org/index.html>

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**
Office administrator — **Natalia Duma**

Години урядування: від 10:00 до 4:00 по пол.

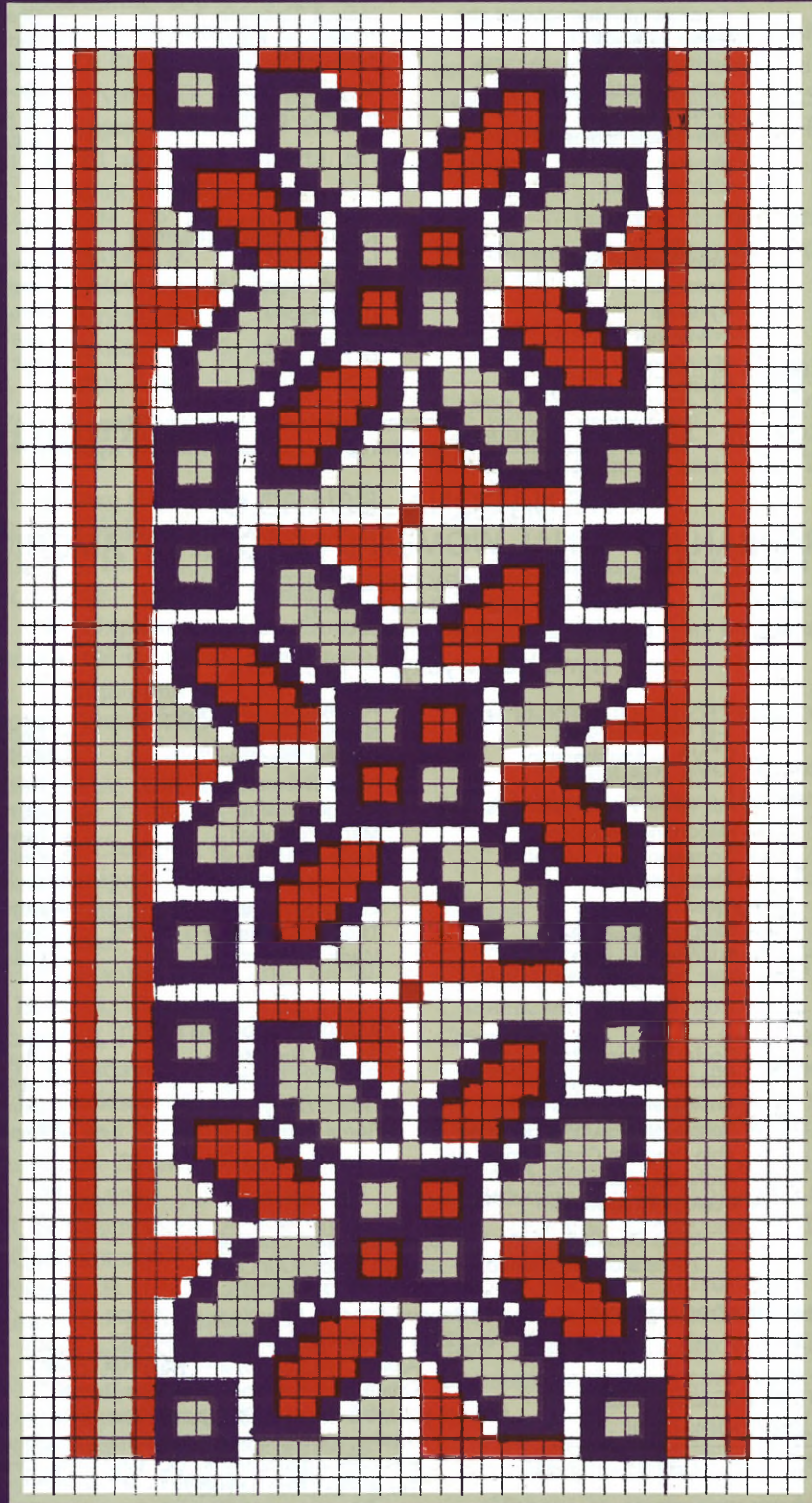
Адміністратор-бухгалтер журналу "Наше Життя" — **Орися Яцусь**
Business Administrator "Our Life" — **M. Orysia Jacus**
Tel. & Fax (732) 441-9377

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530; Fax: (732) 441-9377
Luba Bilowchtchuk, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
(212) 228-0110 Fax (212) 228-1947
E-mail: UkrMus@aol.com

*"Южно-руській орнамент". А. Лисенко, 7 видання І. А. Розова. Київ 1883 р.
Із збірки Євгенії Бачинської-Федусевич. Вишивати нитками Д.М.С. червоними ч. 666 і чорними.
Ornament. A. Lysenko, 7th edition I. A. Rozov. Kyiv 1886. From the collection of Evhenia Bachynsky-Fedusevych.*